

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 6. mai 2022
(OR. en)

2020/0329 (COD)

PE-CONS 37/21

CODIF 21
MAR 81
OMI 37
MI 343
SOC 264
CODEC 693

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV meremeeste
väljaõppe miinimumtaseme kohta (kodifitseeritud)

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
DIREKTIIV (EL) 2022/...,**

...,

**meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta
(kodifitseeritud)**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 123, 9.4.2021, lk 80.

² Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2022. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/106/EÜ¹ on korduvalt oluliselt muudetud². Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud direktiiv kodifitseerida.
- (2) Selleks et säilitada ja püüda edendada meresõiduohutuse kõrget taset ja merereostuse vältimist, on vaja säilitada ja võimaluse korral parandada liidu meremeeste teadmisi ja oskusi, arendades mereharidust ja diplomeerimist vastavalt rahvusvahelistele normidele ja tehnoloogia arengule, ning võtta täiendavaid meetmeid Euroopa merenduslaste oskuste baasi täiendamiseks.
- (3) Meremeeste väljaõpet ja diplomeerimist reguleeritakse rahvusvahelisel tasandil Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni 1978. aasta meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooniga (edaspidi „STCW konventsioon“), mis vaadati ulatuslikult läbi Manilas 2010. aastal toimunud STCW konventsiooni osalisriikide konverentsil (edaspidi „Manila muudatused“). 2015. ja 2016. aastal võeti vastu STCW konventsiooni täiendavad muudatused.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/106/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta (ELT L 323, 3.12.2008, lk 33).

² Vt IV lisa A osa.

- (4) Käesoleva direktiiviga lisatakse STCW konventsioon liidu õigusesse. Kõik liikmesriigid on allkirjastanud STCW konventsiooni ning seega tuleks nende rahvusvaheliste kohustuste ühtlustatud rakendamiseks viia meremeeste väljaõpet ja diplomeerimist käsitlevad liidu normid kooskõlla STCW konventsiooniga.
- (5) Liidu laevandussektorit iseloomustab suur merenduslane asjatundlikkus, mis aitab toetada selle konkurentsivõimet. Meremeeste väljaõppe kvaliteet on tähtis konkurentsivõime jaoks selles sektoris ja selleks, et äratada liidu kodanikes, eriti noortes, huvi merendusega seotud elukutsete vastu.
- (6) Liikmesriigid võivad kehtestada STCW konventsiooni ja käesoleva direktiiviga ette nähtud miinimumnõuetest rangemad nõuded.
- (7) Käesolevale direktiivile lisatud STCW konventsiooni reegleid tuleks täiendada meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse koodeksi (edaspidi „STCW koodeks“) A osas sisalduvate kohustuslike sätetega. STCW koodeksi B osa sisaldab soovituslikke juhiseid, mille eesmärk on abistada STCW konventsiooni osalisriike ning selle meetmete rakendamise, kohaldamise ja täitmise tagamisega seotud isikuid, et jõustada see täielikult ja ühetaoliselt.

- (8) Ühise transpordipoliitika üks eesmärk meretranspordi valdkonnas on hõlbustada meremeeste liikumist liidu piires. Selline liikumine aitab muu hulgas muuta liidu meretranspordisektori tulevastele põlvkondadele atraktiivseks, vältides olukorda, kus Euroopa merendusklasteris tekib puudus pädevatest töötajatest, kellel on vajalikud oskused ja pädevused. Liikmesriikide välja antud meremeeste tunnistuste vastastikune tunnustamine on väga oluline meremeeste vaba liikumise hõlbustamiseks. Pidades silmas õigust heale haldusele, peaks teiste liikmesriikide poolt meremeestele välja antud kutsetunnistuste aktsepteerimise kohta tehtud liikmesriikide otsused, mille eesmärk on riiklike meresõidudiplomite väljaandmine, põhinema põhjendustel, mida asjaomasel meremehel on võimalik kontrollida.
- (9) Meremeeste väljaõpe peaks hõlmama asjakohast teoreetilist ja praktilist väljaõpet, et tagada meremeeste kvalifikatsiooni sobivus turva- ja ohutusnõuete täitmiseks ning see, et nad suudavad reageerida häda- ja ohuolukordadele.
- (10) Liikmesriikidel tuleks võtta ja rakendada erimeetmeid, et hoida ära meresõidudiplomitega ning kutsetunnistustega seotud pettusi ja nende eest karistada, ning samuti jätkata jõupingutusi IMO, et sõlmida ranged ja täidetavad kokkulepped selliste tavade vastu võitlemiseks kogu maailmas.

- (11) Tuleks töötada välja kvaliteedinõuded ja -süsteemid ning neid rakendada, võttes asjakohasel juhul arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitus¹ ning sellega seoses liikmesriikide poolt vastu võetud meetmeid.
- (12) Meresõiduohutuse suurendamiseks ja meresaaste vältimise tõhustamiseks tuleks käesoleva direktiiviga kehtestada vahipersonali minimaalset puhkeaega käsitlevad sätted kooskõlas STCW konventsiooniga. Kõnealuseid sätteid tuleks kohaldada nii, et see ei piiraks nõukogu direktiivi 1999/63/EÜ² sätete kohaldamist.
- (13) Euroopa sotsiaalpartnerid on leppinud kokku meremeeste minimaalses puhkeajas ning selle kokkuleppe rakendamiseks on võetud vastu direktiiv 1999/63/EÜ. Nimetatud direktiivis võimaldatakse meremeeste minimaalse puhkeaja suhtes ka erandite lubamist. Erandite lubamise maksimaalne ajaline kestus, sagedus ja ulatus peaks aga olema piiratud. Manila muudatustega kavatsesi muu hulgas kehtestada objektiivsed piirangud eranditele, mida tehakse vahipersonali minimaalse puhkeaja suhtes, ning meresõiduohutuse, meresõidu turvalisuse ning merereostuse vältimise ülesannetega seotud meremeeste minimaalse puhkeaja suhtes eesmärgiga hoida ära väsimust. Manila muudatusi tuleks seega kajastada käesolevas direktiivis selliselt, et tagatakse kooskõla direktiiviga 1999/63/EÜ.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitus Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistiku loomise kohta kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas (ELT C 155, 8.7.2009, lk 1).

² Nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/63/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Liidu Transporditöölise Ametiühingute Liidu (FST) sõlmitud kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta (EÜT L 167, 2.7.1999, lk 33).

- (14) Suurendamaks meresõiduohutust ning hoidmaks ära inimohvreid ja meresaastet, tuleks tagada liidu vetes sõitvate laevade laevapere liikmete omavaheline sidepidamine.
- (15) Reisilaevade personalil, kelle ülesanne on abistada reisijaid hädaolukordades, peaks olema võimalik pidada sidet reisijatega.
- (16) Mürgise või saastava lastiga tankerite laevapered peaksid suutma tõhusalt toimida õnnetuste ennetamisel ja hädaolukorras. On ülimalt tähtis, et kapteni, ohvitseride ja reakoosseisu liikmete vahel oleks korralik, käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele vastav sideühendus.
- (17) Eriti tähtis on tagada, et liidu laevadel töötavatel meremeestel, kellel on kolmandate riikide antud tunnistus, oleks STCW konventsiooni nõuetega samaväärne pädevus. Käesolevas direktiivis peaks sätestama menetlused ja ühised kriteeriumid, mille alusel liikmesriigid tunnustavad kolmandate riikide antud meremeeste tunnistusi, mis tuginevad STCW konventsiooni raames kokkulepitud väljaõppe- ja diplomeerimisnõuetele.

- (18) Liikmesriigid peaksid mereohutuse huvides tunnustama nõutavat väljaõppetaset tõendavat ettevalmistust ainult siis, kui selle on välja andnud või lasknud välja anda need STCW konventsiooni osalisriigid, kelle puhul IMO meresõiduohutuse komitee on kindlaks teinud, et nad on täitnud ja täidavad edaspidigi kõnealuse konventsiooniga ette nähtud nõudeid. Selleks ajaks, kui IMO meresõiduohutuse komitee küsimust menetleb, on vaja tunnistuste ajutise tunnustamise menetlust.
- (19) Käesolev direktiiv sisaldab ka kolmandate riikide välja antud meremeeste tunnistuste tunnustamise kesksüsteemi. Olemasolevate inim- ja finantsressursside tõhusaks kasutamiseks peaks kolmandate riikide tunnustamise kord põhinema analüüsil sellise tunnustamise vajaduse kohta, mis käsitleb muu hulgas asjaomasest kolmandast riigist pärit ja tõenäoliselt liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel teenivate kaptenite, ohvitseride ja raadiosideoperaatorite hinnangulist arvu. Kõnealune hinnang tuleks esitada läbivaatamiseks laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komiteele (COSS).
- (20) Selleks et tagada kõigi meremeeste õigus inimväärsele tööle ja piirata konkurentsimoonutusi siseturul, tuleks kolmandate riikide tulevase tunnustamise puhul arvestada seda, kas nimetatud kolmandad riigid on ratifitseerinud 2006. aasta meretöönormide konventsiooni.

- (21) Selleks et tagada kolmandate riikide välja antud meremeeste tunnistuste tunnustamise kesksüsteemi tõhusus, tuleks kolmandaid riike, kust tuleb liikmesriigi lipu all sõitvatele laevadele vähe meremehi, uuesti hinnata kümneaastaste ajavahemike järel. Selliste kolmandate riikide süsteemi uuesti hindamise jaoks ettenähtud pikemat ajavahemikku tuleks siiski kombineerida esmatähtsate kriteeriumidega, milles võetakse arvesse ohutusprobleeme, tasakaalustades seeläbi tõhustamise vajadust tulemusliku kaitsemehhanismiga juhul, kui asjaomastes kolmandates riikides pakutav meremeeste väljaõppe kvaliteet halveneb.
- (22) Asjakohasel juhul tuleks kontrollida merehariduslikke õppeasutusi, õppekavu ja kursusi. Seetõttu tuleks kehtestada kontrollikriteeriumid.
- (23) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1406/2002¹ asutatud Euroopa Meresõiduohutuse Amet peaks aitama komisjonil kontrollida, et liikmesriigid järgivad käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1).

- (24) Kolmandatest riikidest tööle võetud meremehi käsitlev teave on muutunud liidu tasandil kättesaadavaks tänu liikmesriikide edastatud asjakohasele teabele, mida hoitakse nende registrites välja antud tunnistuste ja kinnituslehtede kohta. Seda teavet tuleks kasutada statistilistel ja poliitika kujundamise eesmärkidel, eelkõige selleks, et parandada kolmandate riikide välja antud meremeeste tunnistuste tunnustamise kesksüsteemi tõhusust. Liikmesriikide edastatud teabe põhjal tuleks uuesti läbi vaadata nende kolmandate riikide tunnustamine, millest ei ole liikmesriigi lipu all sõitvatele laevadele tulnud meremehi vähemalt kaheksa aasta jooksul. Uuesti läbivaatamise protsess peaks hõlmama võimalust asjaomase kolmanda riigi tunnustamine kas kehtima jätta või kehtetuks tunnistada. Lisaks tuleks liikmesriikide edastatud teavet kasutada ka tunnustatud kolmandate riikide uuesti hindamise tähtsusjärjestamiseks.
- (25) Liikmesriigid kui sadamavaldajad on kohustatud tõhustama ohutust ja saastamise vältimist liidu vetes, vaadates eelkõige üle sellise kolmanda riigi lipu all sõitvad laevad, kus STCW konventsiooni ei ole ratifitseeritud, tagades seejuures, et kolmanda riigi lipu all sõitvaid laevu ei koheldaks soodsamalt.

- (26) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/36/EÜ¹ kutsekvalifikatsioonide tunnustamist käsitlevaid sätteid ei kohaldatud direktiivi 2008/106/EÜ kohase meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise suhtes. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/45/EÜ² reguleeriti liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist. Direktiivis 2005/45/EÜ osutatud meremeeste tunnistuste määratlused on siiski pärast STCW konventsiooni 2010. aasta muudatusi iganenud. Seepärast tuleks liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise süsteemi reguleerida, et võtta arvesse rahvusvahelisi muudatusi. Lisaks tuleks vastastikuse tunnustamise süsteemi lisada ka liikmesriikide volitusel välja antud meremeeste tervisetõendid. Selleks et vältida ebamäärasust ning direktiivi 2005/45/EÜ ja käesoleva direktiivi vahelisi ebakõlasid, tuleks meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist reguleerida üksnes käesoleva direktiiviga. Lisaks, selleks et vähendada liikmesriikide halduskoormust, tuleks pärast STCW konventsiooni asjakohaste muudatuste vastuvõtmist kasutusele võtta meremeeste kvalifikatsiooni tõendamise elektrooniline süsteem.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/45/EÜ, mis käsitleb liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist ja millega muudetakse direktiivi 2001/25/EÜ (ELT L 255, 30.9.2005, lk 160).

- (27) Andmete digitaliseerimine on osa andmete kogumise ja edastamise tehnoloogia arengust ning selle eesmärk on aidata vähendada kulusid ja kasutada inimressursse efektiivselt. Komisjon peaks kaaluma meetmeid sadamariigi kontrolli tõhustamise parandamiseks, muu hulgas hinnates sellise meremeeste tunnistuste keskse andmebaasi loomise ja haldamise teostatavust ja lisaväärtust, mis oleks ühendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/16/EÜ¹ artiklis 24 osutatud kontrolliandmebaasiga ning millega oleksid ühendatud kõik liikmesriigid. Kõnealune keskne andmebaas sisaldaks käesoleva direktiivi III lisas esitatud kogu teavet STCW konventsiooni reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaselt välja antud meresõidudiplomite ja kutsetunnistuste tunnustamist tõendavate kinnituslehtede kohta.
- (28) Komisjon peaks looma sotsiaalpartnerite ja liikmesriikidega dialoogi, et töötada lisaks rahvusvahelisel tasandil kokkulepitud meremeeste väljaõppe miinimumtasemele välja merehariduse algatused, mida liikmesriigid võivad Euroopa merendusdiplomina vastastikku tunnustada. Nimetatud algatused peaksid tuginema ja olema välja töötatud kooskõlas käimasolevate katseprojektide soovitude ja komisjoni oskustealase valdkondliku koostöö kavas kehtestatud strateegiatega.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/16/EÜ, mis käsitleb sadamariigi kontrolli (ELT L 131, 28.5.2009, lk 57).

- (29) Selleks et võtta arvesse rahvusvahelisel tasandil toimunud arengut ja tagada liidu normide õigeaegne kohandamine sellisele arengule, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses STCW konventsiooni ja STCW koodeksi A osa muudatuste ülevõtmisega, ajakohastades meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise tehnilisi nõudeid ning ühtlustades kõik käesoleva direktiivi vastavad sätted, mis käsitlevad meremeeste digitaalsete tunnistusi. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (30) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused seoses kolmandate riikide tunnustamist käsitlevate sätetega ning liikmesriikide poolt komisjonile esitatavate statistiliste andmetega meremeeste kohta, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹.
- (31) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt meremeeste väljaõpet ja diplomeerimist käsitlevate liidu ja rahvusvaheliste normide ühtlustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (32) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud IV lisa B osas osutatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtpäevadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 1
Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse käesolevas direktiivis nimetatud meremeeste suhtes, kes teenivad liikmesriigi lipu all sõitvate merelaevade pardal, välja arvatud järgmised laevad:
 - a) sõjalaevad, mereväe abilaevad või muud laevad, mis kuuluvad liikmesriigile või mida kasutatakse ainult riiklikel mittekaubanduslikel eesmärkidel;
 - b) kalalaevad;
 - c) kaubandusega mittetegelevad lõbusõidujahid;
 - d) lihtsa ehitusega puidust laevad.
2. Artiklit 6 kohaldatakse meremeeste suhtes, kellel on liikmesriigi välja antud diplom või tunnistus, olenemata nende kodakondsusest.

Artikkel 2
Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kapten“ – laeva juhtiv isik;

- 2) „ohvitser“ – laevapere liige, v.a kapten, kes on selleks määratud riigisiseste õigusnormidega või nende puudumisel kollektiivlepingu või tavaga;
- 3) „tüürimees“ – I lisa II peatüki sätetele vastava kvalifikatsiooniga ohvitser;
- 4) „vanemtüürimees“ – kaptenist auastmelt järgmine ohvitser, kes võtab üle laeva juhtimise, kui kapten on võimetu seda tegema;
- 5) „laevamehaanik“ – I lisa III peatüki sätetele vastava kvalifikatsiooniga ohvitser;
- 6) „vanemmehaanik“ – auastmelt kõrgeim laevamehaanik, kes vastutab laeva mehaanika- ja elektriseadmete käitamise, toimimise ja hooldamise eest;
- 7) „teine mehaanik“ – vanemmehaanikust auastmelt järgmine laevamehaanik, kes võtab üle vastutuse laeva mehaanika- ja elektriseadmete käitamise, toimimise ja hooldamise eest, kui vanemmehaanik on võimetu seda tegema;
- 8) „praktikant-laevamehaanik“ – laevamehaaniku väljaõppel olev isik, kes on selleks määratud riigisiseste õigusnormidega;

- 9) „raadiosideoperaator“ – isik, kellel on pädevate asutuste poolt raadioeeskirjade sätete kohaselt välja antud või tunnustatud asjakohane tunnistus;
- 10) „reakoosseisu liige“ – laevapere liige, v.a kapten ja ohvitser;
- 11) „merelaev“ – laev, mis ei liikle üksnes sisevetes, kaitstud vetes või nendega vahetult piirnevates vetes ja aladel, kus kehtivad sadama eeskirjad;
- 12) „liikmesriigi lipu all sõitev laev“ – liikmesriigi õigusaktide kohaselt registreeritud ja selle lipu all sõitev laev; käesolevale määratlusele mittevastavat laeva käsitatakse kolmanda riigi lipu all sõitva laevana;
- 13) „kohalik rannasõit“ – reisirid, mis toimuvad liikmesriigi läheduses vastavalt kõnealuse liikmesriigi määratlusele;
- 14) „peamasinate efektiivne koguvõimsus“ – laeva kõigi peamasinate summaarne nimiväljundvõimsus kilovattides, mis on kajastatud laeva registreerimistunnistusel või muus ametlikus dokumendis;
- 15) „naftatanker“ – laev, mis on ehitatud nafta ja naftasaaduste veoks mahtlastina;

- 16) „kemikaalitanker“ – laev, mis on ehitatud või kohandatud ja mida kasutatakse rahvusvahelise kemikaalide mahtlastina vedamise koodeksi (ajakohastatud versioon) 17. peatükis loetletud veeldatud toodete veoks mahtlastina;
- 17) „veeldatud gaasi tanker“ – laev, mis on ehitatud või kohandatud ja mida kasutatakse rahvusvahelise gaaside mahtlastina vedamise koodeksi (ajakohastatud versioon) 19. peatükis loetletud kõigi veeldatud gaaside või muude toodete veoks mahtlastina;
- 18) „raadioeeskirjad“ – raadioeeskirjad, mis on lisatud või mida loetakse lisatuks rahvusvahelisele telekommunikatsiooni konventsioonile selle muudetud kujul;
- 19) „reisilaev“ – laev, mis on määratletud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) 1974. aasta inimeste meresõiduohutuse rahvusvahelises konventsioonis (edaspidi „SOLAS 74“) selle muudetud kujul;
- 20) „kalalaev“ – kalade või muude mere elusressursside püügiks kasutatav laev;
- 21) „STCW konventsioon“ – meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste IMO 1978. aasta rahvusvaheline konventsioon, niivõrd kui see on kohaldatav asjaomaste küsimuste suhtes, võttes arvesse konventsiooni VII artikli ja reegli I/15 üleminekusätteid ning asjakohasel juhul STCW koodeksi kohaldatavaid sätteid (ajakohastatud versioonides);

- 22) „raadioteenistus“ – hõlmab asjakohasel juhul vahiteenistust ning tehnohooldust ja remonti vastavalt raadioeeskirjadele, SOLAS 74-le ja, liikmesriikide äranägemisel, IMO asjakohastele soovitustele (ajakohastatud versioonides);
- 23) „ro-ro tüüpi reisiparvlaev“ – reisiparvlaev lasti- või eriruumidega, nagu on määratletud SOLAS 74 ajakohastatud versioonis;
- 24) „STCW koodeks“ – meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse koodeks, mis on vastu võetud STCW konventsiooni osalisriikide 1995. aasta konverentsi 2. resolutsiooniga selle ajakohastatud versioonis;
- 25) „teenistusülesanne“ – laeva käitamiseks, inimeste ohutuse tagamiseks merel ja merekeskkonna kaitseks vajalikud ülesanded, kohustused ja vastutus, mis on kindlaks määratud STCW koodeksis;
- 26) „laevandusettevõtja“ – laevaomanik või mõni muu organisatsioon või isik, näiteks juht või laevapereta prahtija, kes on võtnud laevaomanikult vastutuse laeva ekspluateerimise eest ja kes selle vastutuse võtmisega on soostunud üle võtma kõik käesoleva direktiiviga laevandusettevõtjale kehtestatud kohustused ja vastutuse;
- 27) „meresõidupraktika“ – meresõidudiplomi, kutsetunnistuse või muu erialast ettevalmistust tõendava dokumendi saamise või kehtivuse pikendamisega seotud teenistus laeva pardal;

- 28) „heakskiidetud“ – käesoleva direktiivi kohaselt liikmesriigi poolt heaks kiidetud;
- 29) „kolmas riik“ – riik, kes ei ole liikmesriik;
- 30) „kuu“ – kalendrikuu või ühest kuust lühem 30 päeva pikkune ajavahemik;
- 31) „GMDSS raadioside operaator“ – isik, kellel on I lisa IV peatüki kohane kvalifikatsioon;
- 32) „ISPS-koodeks“ – laevade ja sadamarajatiste turvalisuse rahvusvaheline koodeks, mis võeti vastu 12. detsembril 2002 SOLAS 74 osalisriikide konverentsil otsusega nr 2, selle ajakohastatud versioonis;
- 33) „laeva turvaülem“ – kapteni ees vastutav isik laeva pardal, kelle laevandusettevõtja on määranud vastutama laeva turvalisuse eest, sealhulgas laeva turvaplaani rakendamise ja jätkamise ning sidepidamise eest laevandusettevõtja turvaülema ja sadamarajatise turvaülematega;
- 34) „turvaalased kohustused“ – kõik turvalisusega seotud ülesanded ja kohustused laevadel, nagu on määratletud SOLAS 74 (selle muudetud kujul) XI peatüki punktis 2 ning ISPS-koodeksis;

- 35) „meresõidudiplom“ – kaptenile, ohvitserile või ülemaailmse merepääste- ja ohutussüsteemi (GMDSS) raadioside operaatorile I lisa II, III, IV, V või VII peatüki kohaselt välja antud ja kinnitatud tunnistus, mis lubab selle seaduslikul omanikul töötada vastaval ametikohal ning täita selles määratletud vastutustasandiga seotud ülesandeid;
- 36) „kutsetunnistus“ – meremehele välja antud muu tunnistus kui meresõidudiplom, milles on märgitud, et ta täidab käesolevas direktiivis sätestatud asjakohaseid väljaõppe, pädevuse ja meresõidupraktika nõudeid;
- 37) „tõendavad dokumendid“ – muud dokumendid kui meresõidudiplom või kutsetunnistus, mille abil tõendatakse, et käesoleva direktiivi asjaomased nõuded on täidetud;
- 38) „elektrimehaanik“ – I lisa III peatükile vastava kvalifikatsiooniga laevaohvitser;
- 39) „vanemmadrus“ – I lisa II peatükile vastava kvalifikatsiooniga reakoosseisu liige;
- 40) „motorist“ – I lisa III peatükile vastava kvalifikatsiooniga reakoosseisu liige;
- 41) „elektrik“ – I lisa III peatükile vastava kvalifikatsiooniga reakoosseisu liige;

- 42) „vastuvõttev liikmesriik“ – liikmesriik, kus meremehed taotleavad oma meresõidudiplomite, kutsetunnistuste või tõendavate dokumentide aktsepteerimist või tunnustamist;
- 43) „IGF koodeks“ – gaaskütusel ja muudel madala leekpunktiga kütustel töötavate laevade rahvusvaheline ohutuskodeks, nagu on määratletud SOLAS 74 reeglis II-1/2.29;
- 44) „polaarkodeks“ – polaarvetes sõitvate laevade rahvusvaheline koodeks, nagu on määratletud SOLAS 74 reeglis XIV/1.1;
- 45) „polaarveed“ – Arktika veed ja/või Antarktika piirkond, nagu on määratletud SOLAS 74 reeglites XIV/1.2, XIV/1.3 ja XIV/1.4.

Artikkel 3

Väljaõpe ja diplomeerimine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artiklis 1 osutatud laevadel teenivad meremehed saavad vähemalt käesoleva direktiivi I lisas sätestatud STCW konventsiooni nõuetele vastava väljaõppe ja et neil on artikli 2 punktides 35 ja 36 määratletud tunnistused ja/või artikli 2 punktis 37 määratletud tõendavad dokumendid.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et need laevapere liikmed, kellel peab olema SOLAS 74 reegli III/10.4 kohane tunnistus, saavad väljaõppe ja tunnistuse kooskõlas käesoleva direktiiviga.

Artikkel 4

Meresõidudiplomid, kutsetunnistused ja kinnituslehed

1. Liikmesriigid tagavad, et meresõidudiplomid ja kutsetunnistused antakse ainult käesoleva artikli nõuetele vastavatele kandidaatidele.
2. Liikmesriik kinnitab kaptenite, ohvitseride ja raadiosideoperaatorite tunnistused käesolevas artiklis ette nähtud korras.
3. Meresõidudiplomid ja kutsetunnistused antakse välja STCW konventsiooni lisa reegli I/2 punkti 3 kohaselt.
4. Meresõidudiplomeid annavad välja üksnes liikmesriigid pärast vajalike tõendavate dokumentide autentsuse ja kehtivuse kontrolli ning kooskõlas käesoleva artikliga.

5. Raadiorideoperaatorite puhul võib liikmesriik:
- a) lisada asjakohaste reeglitega nõutavad lisateadmised eksamisse, mis tuleb sooritada raadioeeskirjadele vastava tunnistuse saamiseks, või
 - b) anda välja eraldi tunnistuse, mis tõendab, et selle omanikul on asjakohaste reeglitega nõutavad lisateadmised.
6. Liikmesriigi äranägemisel võib kinnitus olla STCW koodeksi jaotise A-I/2 kohaselt välja antud tunnistustel. Kui kinnitus on tunnistusel, esitatakse see jaotise A-I/2 punktis 1 esitatud vormis. Kui kinnitamine toimub muul viisil, kasutatakse kõnealuse jaotise punktis 2 esitatud kinnituslehte. Kinnituslehed antakse välja STCW konventsiooni VI artikli lõike 2 kohaselt.

Kinnituslehed, millega kinnitatakse kooskõlas I lisa reeglitega V/1-1 ja V/1-2 kaptenitele ja ohvitseridele antud meresõidudiplomit ja kutsetunnistust, antakse välja ainult juhul, kui kõik STCW konventsiooni ja käesoleva direktiivi nõuded on täidetud.

7. Liikmesriik, kes tunnustab kaptenitele ja ohvitseridele STCW konventsiooni lisa reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaselt antud meresõidudiplomit või kutsetunnistust käesoleva direktiivi artikli 20 lõikes 2 sätestatud menetluse alusel, peab kõnealuse tunnistuse varustama tunnustamist tõendava kinnituslehega alles pärast selle autentsuse ja kehtivuse kontrolli. Kinnituslehe koostamisel kasutatakse STCW koodeksi jaotise A-I/2 punktis 3 esitatud vormi.
8. Lõigetes 6 ja 7 osutatud kinnituslehed:
- a) võib välja anda eraldi dokumentidena;
 - b) võib välja anda üksnes liikmesriik;
 - c) tähistatakse kordumatu numbriga, v.a need kinnituslehed, mis tõendavad meresõidudiplomi väljaandmist ning mille võib tähistada asjaomase meresõidudiplomi numbriga, kui see on kordumatu;
 - d) kaotavad kehtivuse, kui kaptenitele ja ohvitseridele STCW konventsiooni lisa reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaselt väljastatav kinnitatud meresõidudiplom või kutsetunnistus kaotab kehtivuse või kui selle välja andnud liikmesriik või kolmas riik tunnistab selle kehtetuks, peatab selle kehtivuse või tühistab selle ning igal juhul viie aasta möödudes alates selle väljaandmise kuupäevast.

9. Ametikoht, millel tunnistuse omanikul on lubatud töötada, märgitakse kinnituslehel samamoodi nagu asjaomases liikmesriigis kohaldatavate ohutu mehitamise nõuete puhul.
10. Liikmesriik võib kasutada STCW koodeksi jaotises A-I/2 esitatud vormist erinevat vormi, tingimusel et vähemalt nõutav teave on esitatud ladina tähtede ja araabia numbritega, võttes arvesse jaotise A-I/2 kohaselt lubatud variante.
11. Kui artikli 20 lõikest 7 ei tulene teisiti, on käesoleva direktiiviga nõutava tunnistuse originaal kättesaadav selle laeva pardal, kus tunnistuse omanik töötab, paberkandjal või digitaalsel kujul, mille autentsust ja kehtivust on võimalik kontrollida käesoleva artikli lõike 13 punktis b sätestatud korras.
12. Tunnistuse taotlejad esitavad piisavad tõendid:
 - a) oma isiku kohta;
 - b) et nad ei ole nooremad, kui on taotletava meresõidudiplomi või kutsetunnistuse puhul ette nähtud I lisas esitatud reeglitega;
 - c) et nad vastavad STCW koodeksi jaotises A-I/9 ette nähtud tervisenõuetele;

- d) et nad on läbinud meresõidupraktika ja muu kohustusliku väljaõppe, mis on taotletava meresõidudiplomi või kutsetunnistuse puhul ette nähtud I lisas esitatud reeglitega;
- e) et nad vastavad I lisas esitatud reeglites ette nähtud pädevusnõuetele nende ametikohtade, teenistusülesannete ja tasemete puhul, mis märgitakse meresõidudiplomi kinnituslehele.

Käesolevat lõiget ei kohaldata STCW konventsiooni reegli I/10 põhjal kinnituslehtede tunnustamistele.

13. Iga liikmesriik kohustub:

- a) pidama registrit või registreid kaptenite, ohvitseride ja asjakohasel juhul reakoosseisu liikmete kõigi meresõidudiplomite ja kutsetunnistuste ning kinnituslehtede kohta, mis on välja antud, mille kehtivusaeg on lõppenud või mille kehtivust on pikendatud, peatatud või mis on tühistatud või kuulutatud kaotatuks või hävinuks, samuti väljaantud sooduslubade kohta;

- b) tegema kättesaadavaks andmed meresõidudiplomite, kinnituslehtede ja sooduslubade kohta sellistele teistele liikmesriikidele, STCW konventsiooni osalisriikidele ning äriühingutele, kes taotlevad selliste meresõidudiplomite ja/või kaptenitele ja ohvitseridele vastavalt I lisa reeglitele V/1-1 ja V/1-2 väljastatud tunnistuste autentsuse ja kehtivuse kontrolli, mille on esitanud neile meremehed, kes taotlevad tunnustamist STCW konventsiooni reegli I/10 kohaselt või otsivad laeval tööd.

14. Pärast seda, kui STCW konventsiooni ja STCW koodeksi A osa asjakohased muudatused seoses meremeeste digitaalsete tunnistustega jõustuvad, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 30 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta käesolevat direktiivi, viies kõik käesoleva direktiivi asjakohased sätted nende STCW konventsiooni ja STCW koodeksi A osa muudatustega kooskõlla, eesmärgiga digitaliseerida meremeeste tunnistused ja kinnituslehed.

Artikkel 5
Komisjoni teavitamine

Artikli 21 lõike 8 ja artikli 22 lõike 2 kohaldamiseks ning liikmesriikidele ja komisjonile üksnes poliitikakujundamise eesmärgil ja statistilistel eesmärkidel kasutamiseks esitavad liikmesriigid komisjonile igal aastal käesoleva direktiivi III lisas loetletud teabe meresõidudiplomite ja meresõidudiplomite tunnustamist tõendavate kinnituslehtede kohta. Samuti võivad nad vabatahtlikkuse alusel anda teavet STCW konventsiooni lisa II, III ja VII peatüki kohaselt reakoosseisu liikmetele välja antud kutsetunnistuste kohta, nagu näiteks käesoleva direktiivi III lisas osutatud teave.

Artikkel 6
Liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikune tunnustamine

1. Liikmesriik aktsepteerib teise liikmesriigi poolt või tema volitusel välja antud paberkandjal või digitaalsel kujul kutsetunnistust ja tõendavat dokumenti, et lubada meremeestel teenida tema lipu all sõitval laeval.

2. Liikmesriik tunnustab meresõidudiplomeid või kutsetunnistusi, mille teine liikmesriik on käesoleva direktiivi I lisa reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaselt kaptenitele ja ohvitseridele välja andnud, andes nende kohta välja tunnustamist tõendava kinnituslehe. Tunnustamist tõendava kinnituslehe puhul piirduakse selles kindlaks määratud ametikohtade, teenistusülesannete ja väljaõppe tasemetega. Kinnitusleht antakse välja üksnes juhul, kui on täidetud kõik STCW konventsiooni nõuded, vastavalt STCW konventsiooni reegli I/2 punktile 7. Kinnituslehe koostamisel kasutatakse STCW koodeksi jaotise A-I/2 punktis 3 esitatud vormi.
3. Liikmesriik aktsepteerib teise liikmesriigi volitusel artikli 12 kohaselt välja antud tervisetõendeid, et lubada meremeestel teenida tema lipu all sõitvatel laevadel.
4. Vastuvõttev liikmesriik tagab, et lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud otsused tehakse mõistliku aja jooksul. Vastuvõttev liikmesriik tagab ka, et meremeestel on õigus esitada kaebus kehtiva tunnistuse kinnitamisest või aktsepteerimisest keeldumise või taotlusele vastamata jätmise peale vastavalt riigisisestele õigusaktidele ja menetlustele ning et meremeestele pakutakse vastavalt kehtivatele riigisisestele õigusaktidele ja menetlustele selliste kaebustega seoses asjakohast nõu ja abi.

5. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused kehtestada täiendavaid piiranguid ametikohtade, teenistusülesannete ja väljaõppe tasemete osas seoses artiklis 8 osutatud kohalike rannasõitudega või I lisa reegli VII/1 kohaselt välja antud alternatiivtunnistuste osas.
6. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võib vastuvõttev liikmesriik vajaduse korral lubada meremehel teenida oma lipu all sõitval laeval kuni kolm kuud, kui tal on teises liikmesriigis välja antud ja nõuetekohaselt kinnitatud asjakohane kehtiv tunnistus, mille tunnustamist ei ole asjaomane vastuvõttev liikmesriik veel kinnitanud.
- Dokumendid, mis tõendavad, et pädevatele asutustele on esitatud kinnituslehe taotlus, peavad olema kergesti kättesaadavad.
7. Vastuvõttev liikmesriik tagab, et meremehed, kes esitavad tunnustuse saamiseks juhtimistasandi teenistusülesandeid täita lubavad tunnistused, tunneksid piisavalt kõnealuse liikmesriigi merenduslaseid õigusakte, mis on seotud teenistusülesannetega, mida neil on lubatud täita.

Artikkel 7

Väljaõppenõuded

Artikli 3 kohane väljaõpe toimub vormis, mis võimaldab saavutada I lisas nõutavaid teoreetilisi teadmisi ja praktilisi oskusi eelkõige pääste- ja tuletõrjevahendite osas, ning selle kiidab heaks liikmesriigi määratud pädev asutus või organ.

Artikkel 8

Kohalikke rannasõite reguleerivad põhimõtted

1. Kohalike rannasõitude määratlemisel ei tohi liikmesriigid kehtestada rangemaid väljaõpet, kogemusi või diplomeerimist käsitlevaid nõudeid meremeestele, kes teenivad teise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigi lipu all sõitvatel ja samasuguseid reise tegevatel laevadel, kui need, mis on kehtestatud nende endi lipu all sõitvate laevade meremeestele. Liikmesriigid ei tohi mingil juhul kehtestada rangemaid nõudeid teise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigi lipu all sõitvatel laevadel teenivatele meremeestele, kui need, mis käesoleva direktiivi kohaselt kehtestatakse laevadele, mis ei tee kohalikke rannasõite.
2. Liikmesriik, kelle kohaliku rannasõidu määratlus hõlmab nende laevade puhul, mille suhtes kohaldatakse kohalikku rannasõitu käsitlevaid STCW konventsiooni sätteid, rannasõitu teise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigi rannikuvetes, sõlmib asjaomaste liikmesriikidega või osalisriikidega kokkuleppe, määrates kindlaks nii asjaomaste mereteede kui ka muude asjakohaste sätete üksikasjad.

3. Laevade puhul, millel on õigus sõita liikmesriigi lipu all ja mis teevad regulaarselt kohalikke rannasõite teise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigi rannikuvetes, peab liikmesriik, kelle lipu all kõnealusel laeval on õigus sõita, kehtestama nendel laevadel teenivatele meremeestele sellised väljaõpet, kogemusi ja diplomeerimist käsitlevad nõuded, mis on vähemalt võrdväärsed selle liikmesriigi või STCW konventsiooni osalisriigi nõuetega, mille rannikuvetes nimetatud laev kohalikke rannasõite teeb, tingimusel et need nõuded ei ole rangemad kui need, mis käesoleva direktiivi kohaselt on kehtestatud seoses laevadega, mis ei tee kohalikke rannasõite. Meremehed, kes teenivad laeval, mille reis kestab kauem kui liikmesriigi poolt kohaliku rannasõiduna määratletud reis ja mis siseneb kõnealuse määratlusega hõlmamata vetesse, täidavad käesoleva direktiivi asjakohaseid nõudeid.
4. Liikmesriik võib lubada, et laeva suhtes, millel on õigus sõita tema lipu all, kohaldatakse käesoleva direktiivi kohalikke rannasõite käsitlevaid sätteid, kui kõnealune laev teeb regulaarselt kohalikke rannasõite vastavalt kõnealuse liikmesriigi määratlusele sellise riigi rannikuvetes, kes ei ole STCW konventsiooni osalisriik.
5. Teised liikmesriigid võivad tunnustada liikmesriigi või STCW konventsiooni osalisriigi poolt määratletud ulatusega kohalikuks rannasõiduks välja antud meremeeste meresõidudiplomeid töötamiseks nende määratletud ulatusega kohalikus rannasõidus, kui asjaomased liikmesriigid või osalisriigid sõlmivad kokkuleppe, määrates kindlaks asjaomaste mereteede ja muude asjakohaste tingimuste üksikasjad.

6. Liikmesriigid, kes määratlevad kohalikud rannasõidud, teevad kooskõlas käesoleva artikli nõuetega järgmist:
 - a) järgivad STCW koodeksi jaotises A-I/3 täpsustatud kohalikke rannasõite reguleerivaid põhimõtteid;
 - b) märgivad kohaliku rannasõidu ulatuse artikli 4 kohaselt välja antud kinnituslehele.
7. Kui liikmesriigid teevad otsuse kohaliku rannasõidu määratluse ning selleks vajalike väljaõppetingimuste kohta kooskõlas lõigete 1, 3 ja 4 nõuetega, teatavad nad komisjonile vastuvõetud sätete üksikasjad.

Artikkel 9

Pettuste ja muu õigusvastase tegevuse vältimine

1. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed ja tagavad nende täitmise, et vältida pettust ja muud õigusvastast tegevust seoses välja antud tunnistuste ja kinnituslehtedega, ning näevad ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused.

2. Liikmesriigid määravad riigisisese pädeva asutused, kelle ülesanne on avastada ja võidelda pettuste ning muu õigusvastase tegevusega ning vahetada teavet teiste liikmesriikide ja kolmandate riikide pädevate asutustega meremeeste diplomeerimise kohta.

Liikmesriigid teatavad viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile nimetatud riigisiseste pädevate asutuste andmed.

Liikmesriigid teatavad nimetatud riigisiseste pädevate asutuste andmed viivitamata ka kolmandatele riikidele, kellega nad on sõlminud kokkuleppe vastavalt STCW konventsiooni reegli I/10 punktile 1.2.

3. Vastuvõtva liikmesriigi taotlusel kinnitavad või eitavad teise liikmesriigi pädevad asutused kirjalikult meremeeste tunnistuste, vastavate kinnituslehtede või muude kõnealuses teises liikmesriigis välja antud väljaõpet tõendavate dokumentide ehtsust.

Artikkel 10
Karistused ja distsiplinaarmed

1. Liikmesriigid kehtestavad korra erapooletuks uurimiseks juhtudel, kui liikmesriigi välja antud meresõidudiplomi ja kutsetunnistuse või kinnituslehe omaniku kohta teatatakse sellisest ebapädevusest, tegevusest, tegevusetusest või turvalisuse ohtu seadmisest seoses meresõidudiplomist ja kutsetunnistusest tulenevate kohustustega, mis võib kujutada otsest ohtu inimestele, varale või merekeskkonnale, samuti korra meresõidudiplomite ja kutsetunnistuste kehtetuks tunnistamiseks, nende kehtivuse peatamiseks ja tühistamiseks nimetatud põhjustel ning pettuse vältimiseks.
2. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed ja tagavad nende täitmise, et vältida pettust ja muud õigusvastast tegevust seoses välja antud meresõidudiplomite ja kutsetunnistuste ning kinnituslehtedega.
3. Karistused või distsiplinaarmed määratakse ja pööratakse täitmisele järgmistel juhtudel:
 - a) laevandusettevõtja või kapten on võtnud tööle isiku, kellel ei ole käesoleva direktiiviga nõutavat tunnistust;

- b) kapten on lubanud, et mis tahes teenistusülesannet või teenust, mida käesoleva direktiivi kohaselt peab täitma või osutama asjakohast tunnistust omav isik, täidab või osutab isik, kellel ei ole nõutavat tunnistust, kehtivat soodusluba ega artikli 20 lõikega 7 nõutavat tõendavat dokumenti, või
 - c) isik on omandanud pettuse teel või valedokumentidega õiguse täita teenistusülesannet või töötada ametikohal, mis käesoleva direktiivi kohaselt eeldab tunnistuse või soodusloa olemasolu.
4. Liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni alla kuulub laevandusettevõtja või isik, kelle puhul on põhjendatult alust arvata, et ta on vastutav käesoleva direktiivi nõuete täitmata jätmise eest (nagu on sätestatud lõikes 3) või et ta on sellest kindlalt teadlik, teevad koostööd sellise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigiga, kes teatab neile kavatsusest algetada menetlus oma jurisdiktsiooni all.

Artikkel 11
Kvaliteedinõuded

1. Iga liikmesriik tagab, et:
 - a) kõiki valitsusväliste asutuste või nendele alluvate üksuste läbi viidud väljaõppe, atesteerimise, diplomeerimise, samuti tervisetõendite andmise ning tunnistuste kinnitamise ja nende kehtivuse pikendamisega seotud toiminguid kontrollitakse pidevalt kvaliteedisüsteemi abil, et tagada määratletud eesmärkide, sh koolitajate ja atesteerijate erialast ettevalmistust ja kogemusi käsitlevate eesmärkide saavutamine vastavalt STCW koodeksi jaotisele A-I/8;
 - b) kui valitsusasutused või -üksused tegelevad selliste tegevustega, kasutatakse vastavalt STCW koodeksi jaotisele A-I/8 kvaliteedisüsteemi;
 - c) väljaõppe eesmärgid ning nendega seotud saavutatavad pädevusnõuded on selgelt määratletud ning et STCW konventsiooniga nõutavate eksamite ja atesteerimise läbimiseks vajalike teadmiste ja oskuste tase on kindlaks määratud;

- d) kvaliteedinõuete kohaldamisala hõlmab diplomeerimissüsteemi haldamist, kõiki kursusi ja õppekavu, liikmesriigi poolt või selle järelevalve all läbiviidavaid eksameid ja atesteerimisi ning koolitajate ja atesteerijate nõutavat erialast ettevalmistust ja kogemusi, võttes arvesse määratletud eesmärkide saavutamiseks kehtestatud poliitikat, süsteeme, kontrolli ja sisejärelevalvet kvaliteedi tagamiseks.

Esimese lõigu punktis c osutatud eesmärgid ja nendega seotud kvaliteedinõuded võib eraldi kindlaks määrata eri kursuste ja õppekavade jaoks ning need peavad hõlmama diplomeerimissüsteemi haldamist.

- 2. Liikmesriigid tagavad ka selle, et teadmiste, oskuste ja pädevuse omandamist ja atesteerimist ning diplomeerimissüsteemi haldamist hindaksid sõltumatult ja kuni viie aasta pikkuste ajavahemike järel asjaomase kvalifikatsiooniga isikud, kes ise ei ole kõnealuste toimingutega seotud, veendumaks et:
 - a) kõik sisemised juhtimisega seotud kontrolli- ja järelevalvemeetmed ning järelkontroll on vastavuses kavandatud meetmete ja dokumenteeritud menetlustega ning aitavad tagada määratletud eesmärkide saavutamise;

- b) iga sõltumatu hindamise tulemused dokumenteeritakse ja tehakse teatavaks hinnatava valdkonna eest vastutavatele isikutele;
 - c) puuduste kõrvaldamiseks võetakse aegsasti meetmeid;
 - d) kõik STCW konventsiooni ja koodeksi kohaldatavad sätted, sh muudatused, on hõlmatud kvaliteedisüsteemiga. Liikmesriigid võivad lisada sellesse süsteemi ka muid käesoleva direktiivi kohaldatavaid sätteid.
3. Asjaomane liikmesriik edastab iga käesoleva artikli lõike 2 kohaselt läbi viidud hindamise kohta aruande komisjonile STCW koodeksi jaotises A-I/7 ette nähtud vormis kuue kuu jooksul alates hindamise kuupäevast.

Artikkel 12

Tervisenõuded

1. Liikmesriigid kehtestavad meremeeste tervisenõuded ja tervisetõendite väljaandmise korra vastavalt käesolevale artiklile ja STCW koodeksi jaotisele A-I/9, võttes asjakohasel juhul arvesse STCW koodeksi jaotist B-I/9.

2. Liikmesriigid tagavad, et meremeeste nõuetekohase tervises seisundi hindamise eest vastutav isik oleks arst, keda asjaomane liikmesriik on tunnustanud tegema STCW koodeksi jaotise A-I/9 kohast meremeeste arstlikku kontrolli.
3. Meremehel, kellel on STCW konventsiooni kohaselt välja antud meresõidudiplom või kutsetunnistus ja kes teenib merel, peab olema ka käesoleva artikli ja STCW koodeksi jaotise A-I/9 kohaselt välja antud kehtiv tervisetõend.
4. Tervisetõendi taotleja peab:
 - a) olema vähemalt 16aastane;
 - b) esitama piisavad isikut tõendavad dokumendid;
 - c) vastama asjaomases liikmesriigis kehtivatele tervisenõuetele.
5. Tervisetõend kehtib maksimaalselt kaks aastat, välja arvatud juhul, kui meremees on alla 18aastane, millisel juhul on maksimaalne kehtivusaeg üks aasta.
6. Kui tervisetõendi kehtivusaeg lõppeb reisi ajal, kohaldatakse STCW konventsiooni lisa reeglit I/9.

7. Kiireloomulistel juhtudel võib liikmesriik lubada meremehel töötada ilma kehtiva tervisetõendita. Sellistel juhtudel kohaldatakse STCW konventsiooni lisa reeglit I/9.

Artikkel 13

Meresõidudiplomite ja kutsetunnistuste kehtivuse pikendamine

1. Kaptenid, ohvitserid ja raadiosideoperaatorid, kellel on I lisa mis tahes peatüki (v.a V peatüki reegl V/3 või VI peatükk) alusel välja antud või tunnustatud tunnistus ja kes teenivad merel või kavatsevad merele minna pärast kaldalolekut, peavad meresõidupraktika jätkamiseks vähemalt iga viie aasta järel
 - a) vastama artiklis 12 sätestatud tervisenõuetele;
 - b) tõendama jätkuvat ametialast pädevust vastavalt STCW koodeksi jaotisele A-I/11.
2. Meresõidupraktika jätkamiseks laevadel, mille puhul on rahvusvaheliselt kokku lepitud eriväljaõppenõuded, tuleb kaptenil, ohvitseril ja raadiosideoperaatoril edukalt läbida heakskiidetud asjakohane väljaõpe.

3. Meresõidupraktika jätkamiseks tankeritel peavad kaptenid ja ohvitserid täitma käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõudeid ning vähemalt iga viie aasta järel tõendama jätkuvat ametialast pädevust tööks tankeril vastavalt STCW koodeksi jaotise A-I/11 lõikele 3.
4. Meresõidupraktika jätkamiseks polaarvetes sõitvatel laevadel peavad kaptenid ja ohvitserid täitma käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõudeid ning vähemalt iga viie aasta järel tõendama jätkuvat ametialast pädevust tööks polaarvetes sõitvatel laevadel vastavalt STCW koodeksi jaotise A-I/11 punktile 4.
5. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2017 välja antud meresõidudiplomite ja/või kutsetunnistuste taotlejatele seatud pädevusnõudeid asjakohase meresõidudiplomi ja/või kutsetunnistuse jaoks STCW koodeksi A osas sätestatud nõuetega ning teeb kindlaks, kas selliste meresõidudiplomite ja/või kutsetunnistuste omanikelt on vaja nõuda täiendusõpet või atesteerimist.
6. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2017 gaaskütusel töötavatel laevadel teenivatele isikutele seatud pädevusnõudeid STCW koodeksi jaotises A-V/3 sätestatud pädevusnõuetega ning teeb kindlaks, kas kõnealustelt isikutelt on vaja nõuda täiendusõpet.

7. Iga liikmesriik, konsulteerides asjaomaste isikutega, töötab välja või laseb välja töötada STCW koodeksi jaotisega A-I/11 ette nähtud täiendusõppe struktuuri.
8. Kaptenite, ohvitseride ja raadiosideoperaatorite teadmiste ajakohastamiseks tagavad liikmesriigid, et inimeste ohutust merel, turvalisust ja merekeskkonna kaitsmist käsitlevate riigisiseste ja rahvusvaheliste õigusaktide viimaste muudatuste tekst oleks kättesaadav laevadele, millel on õigus sõita nende lipu all, järgides samas artikli 15 lõike 3 punkti b ja artiklit 19.

Artikkel 14

Valmendite kasutamine

STCW koodeksi jaotises A-I/12 sätestatud toimimismäärde ja muid sätteid ning STCW koodeksi A osaga tunnistuse suhtes kehtestatud nõudeid järgitakse:

- a) kõikide kohustuslike valmendis põhinevate väljaõpete puhul;
- b) kõikide STCW koodeksi A osas nõutavate atesteerimiste puhul, mida tehakse valmendi abil;
- c) kõikide STCW koodeksi A osas nõutavate pädevustaseme omamise tõendamiste puhul, mida tehakse valmendi abil.

Artikkel 15

Laevandusettevõtjate vastutus

1. Vastavalt lõigetele 2 ja 3 teevad liikmesriigid laevandusettevõtjad vastutavaks meremeeste teenistusse võtmise eest oma laevadele kooskõlas käesoleva direktiiviga ja nõuavad laevandusettevõtjatelt järgmise tagamist:
 - a) kõigil laevandusettevõtja laevadel töötavatel meremeestel on käesolevale direktiivile vastav asjakohane tunnistus, nagu kõnealune liikmesriik on selle kehtestanud;
 - b) nende laevad on mehitatud kooskõlas liikmesriigis kohaldatavate ohutu mehitamise nõuetega;
 - c) kõikide laevandusettevõtja laevadel töötavate meremeeste dokumente ja andmeid säilitatakse ja need on kergesti kättesaadavad ning sisaldavad vähemalt dokumente ja andmeid, mis käsitlevad meremeeste kogemusi, väljaõpet, tervises seisundit ja teenistusülesannetes nõutavat pädevust;
 - d) kui meremehed võetakse tööle mõnele laevandusettevõtja laevale, tutvustatakse neile nende konkreetseid kohustusi ning igapäevaste või hädaolukorrast tulenevate kohustustega seotud töökorda, varustust, seadmeid, menetlusi ja laeva omadusi;

- e) laevapere suudab oma tegevust hädaolukorras tõhusalt koordineerida ja täita ohutuse ning saaste vältimise või tõrjumise seisukohalt olulisi teenistusülesandeid;
- f) kõik nende laevadel töötavad meremehed on läbinud STCW konventsiooniga nõutava täiendusõppe;
- g) nende laevadel tagatakse alati tõhus suuline suhtlus vastavalt muudetud SOLAS 74 V peatüki reegli 14 punktidele 3 ja 4.

2. Laevandusettevõtjad, kaptenid ja laevapere liikmed vastutavad kõik selle eest, et oleks tagatud käesolevas artiklis esitatud kohustuste täielik ja igakülgne täitmine ning et võetaks sellised meetmed, mis võivad olla vajalikud selle tagamiseks, et iga laevapere liige aitab teadlikult ja oskuslikult kaasa laeva ohutule ekspluateerimisele.

3. Laevandusettevõtja annab iga käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluva laeva kaptenile kirjaliku juhendi, milles on sätestatud tegevuspõhimõtted ja kord, mida tuleb järgida selle tagamiseks, et kõigil laevale tööle võetud uutel meremeestel oleks võimalus tutvuda pardaseadmete, töökorra ja muude nende kohustuste nõuetekohaseks täitmiseks vajalike meetmetega, enne kui neile pannakse kõnealused kohustused. Nimetatud tegevuspõhimõtted ja kord hõlmavad järgmist:
- a) mõistliku tähtaja määramine, mille jooksul on igal uuel töölevõetud meremehel võimalus tutvuda:
 - i) konkreetsete seadmetega, mida meremees kasutab või käitab;
 - ii) laeva vahiteenistust, ohutust ja keskkonnakaitset käsitleva ning hädaolukorras kohaldatava korra ja sellega seotud meetmetega, mida meremees peab teadma, et oma kohustusi nõuetekohaselt täita;
 - b) sellise kogenud laevapere liikme nimetamine, kes vastutab selle eest, et kõigil uutel töölevõetud meremeestel oleks võimalik saada olulist teavet neile arusaadavas keeles.

4. Laevandusettevõtjad tagavad, et kaptenid, ohvitserid ja muu personal, kellele on nende ro-ro-reisilaeval pandud erikohustused ja -vastutus, peavad vastaval ametikohal vajalike oskuste omandamiseks ning kohustuste ja vastutuse võtmiseks olema läbinud tutvustava koolituse, mille läbiviimisel võetakse arvesse STCW koodeksi jaotist B-I/14.

Artikkel 16

Töökõlblikkus

1. Väsimuse ärahoidmiseks liikmesriik:
 - a) kehtestab vahipersonali ning nende meremeeste puhkeajad, kelle kohustuste hulka kuuluvad lõigete 3–13 kohased meresõiduohutuse ja meresõidu turvalisusega ning merereostuse vältimisega seotud ülesanded, ning tagab nende järgimise;
 - b) nõuab vahikordade korraldamist selliselt, et vahipersonali tõhusust ei vähendaks väsimus ja et kohustused oleksid organiseeritud nii, et meremehed reisi esimeses vahikorras ja sellele järgnevas vahikordades oleksid piisavalt väljapuhanud ja muidu sobivad tööülesannete täitmiseks.
2. Liikmesriik tagab, et uimastite ja alkoholi kuritarvitamise vältimiseks on võetud kohased meetmed vastavalt käesolevale artiklile.
3. Liikmesriik võtab arvesse ohtusid, mida toob kaasa meremeeste väsimus, eriti nende meremeeste väsimus, kelle kohustuste hulka kuulub laeva ohutu ja turvaline toimimine.

4. Isikutele, kes on määratud töötama vahitüürimehena või navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikmena ja kelle kohustuste hulka kuuluvad meresõiduohutuse, meresõidu turvalisuse ning merereostuse vältimise ülesanded, võimaldatakse puhkeaeg, mis ei ole lühem kui
 - a) 10 tundi puhkust 24-tunnise ajavahemiku jooksul ning
 - b) 77 tundi seitsmepäevase ajavahemiku jooksul.
5. Puhkeaega ei või jagada rohkem kui kaheks osaks, millest üks peab olema vähemalt kuue tunni pikkune, ning kahe järjestikuse puhkeaja vaheline aeg ei või ületada 14 tundi.
6. Lõigetes 4 ja 5 sätestatud puhkeaja nõudeid ei pea järgima hädaolukordades või muudes möödapääsmaatutes operatiivolukordades. Ülevaatused, tuletõrje- ja päästepaadiõppused ning riigisiseste õigusnormide ja rahvusvaheliste õigusaktidega sätestatud õppused korraldatakse viisil, mis minimaalselt häirib puhkeaega ega põhjusta väsimust.
7. Liikmesriigid nõuavad vahiteenistusgraafikute paigaldamist kergesti juurdepääsetavatesse kohtadesse. Vahiteenistusgraafikud koostatakse standardvormis laeva töökeeles või töökeeltes ja inglise keeles.

8. Valveaja korral, kui meremees peab olema valmis tegutsema näiteks juhul, kui masinaruumis ei ole kedagi, tuleb meremehele anda piisavalt korvav puhkeaeg, kui tema tavalist puhkeajaga on töölekutsumiste tõttu häiritud.
9. Liikmesriik nõuab, et meremeeste igapäevase puhkeaja arvestust peetakse standardvormis laeva töökeeles või töökeeltes ja inglise keeles, et oleks võimalik jälgida ja kontrollida käesoleva artikli täitmist. Meremehele antakse tema kohta käiva arvestuse väljavõte, mille kinnitavad kapten või kapteni volitatud isik ja asjaomane meremees.
10. Olenemata lõigetest 3–9 on laeva kaptenil õigus nõuda meremehelt töö tegemist nii kaua, kui on vaja laeva, pardal viibivate isikute või lasti ohutuse vahetuks tagamiseks või teiste merehädas olevate laevade või isikute abistamiseks. Kapten võib vastavalt peatada puhkeajagraafiku kohaldamise ning nõuda meremehelt vajaliku töö tegemist kuni normaalse olukorra taastumiseni. Normaalse olukorra taastumise järel tagab kapten võimalikult kiiresti, et graafikujärgsel puhkeajal töötanud meremeestele tagatakse piisav puhkeaeg.

11. Võttes vajalikul määral arvesse töötajate tervise ja ohutuse kaitse üldpõhimõtteid ja kooskõlas direktiiviga 1999/63/EÜ võivad liikmesriigil olla riigisisised õigusnormid või pädeva asutuse menetlus selliste kollektiivlepingute lubamiseks või registreerimiseks, mis võimaldavad erandeid käesoleva artikli lõike 4 punktis b ja lõikes 5 sätestatud puhkeajast, tingimusel et puhkeaeg on vähemalt 70 tundi seitsmepäevase ajavahemiku jooksul ja järgitakse käesoleva artikli lõigetes 12 ja 13 sätestatud ajapiiranguid. Võimaluse korral järgitakse selliste erandite puhul kehtestatud norme, kuid võib arvestada sagedasemaid või pikemaid puhkeperioode või korvavat puhkeaga vahiteenistuses osalevatele meremeestele või meremeestele, kes töötavad lühireise tegevatel laevadel. Erandite puhul võetakse võimaluse korral arvesse STCW koodeksi jaotises B-VIII/1 sätestatud suuniseid väsimuse tekkimise ärahoidmiseks. Erandid käesoleva artikli lõike 4 punktis a sätestatud minimaalsest puhkeajast ei ole lubatud.
12. Lõikes 11 osutatud erandid lõike 4 punktiga b sätestatud puhkeajast ei ole lubatud rohkem kui kahel järjestikusel nädalal. Kahe järjestikuse erandliku ajavahemiku vahele jääv aeg laeva pardal ei või olla lühem kui erandi kahekordne kestus.

13. Lõikes 11 osutatud võimalike erandite puhul lõikes 5 sätestatust võib lõike 4 punktiga a ette nähtud minimaalse puhkeaja iga 24-tunnise ajavahemiku jooksul jagada kuni kolmeks puhkeajavahemikuks, millest üks on vähemalt kuue tunni pikkune ja kumbki ülejäänud kahest ajavahemikust vähemalt üks tund. Kahe järjestikuse puhkeaja vaheline aeg ei tohi ületada 14 tundi. Erandeid ei kohaldata tihedamini kui kahel 24-tunnisel ajavahemikul seitsmepäevase ajavahemiku jooksul.
14. Liikmesriigid kehtestavad alkoholi kuritarvitamise vältimiseks kaptenitele, ohvitseridele ja teistele meremeestele nende ametikohustuste hulka kuuluvate meresõiduohutuse, meresõidu turvalisuse ja merekeskkonna kaitse ülesannete täitmise ajal suurimaks lubatud alkoholisisalduseks veres 0,05 % või 0,25 promilli ühes liitris väljahingatavas õhus või lubavad maksimaalselt sellise koguse alkoholi, mis põhjustab osutatud alkoholisisalduse.

Artikkel 17

Soodusluba

1. Erandlike asjaolude korral võib pädev asutus, kui see tema arvates ei ohusta inimesi, vara ega keskkonda, anda välja soodusloa, mis lubab konkreetsel meremehel töötada konkreetsel laeval konkreetse ajavahemiku jooksul, mis ei ületa kuut kuud, ametikohal, mille jaoks tal puudub asjakohane tunnistus, tingimusel et kõnealusel soodusloa saanud isikul on pädevate asutuste arvates kohane ettevalmistus vaba ametikoha puhul eeldatavate ülesannete turvaliseks täitmiseks; raadiosideoperaatorile antakse soodusluba ainult kooskõlas raadioeeskirjadega. Soodusluba ei anta välja kaptenile ega vanemmehaanikule, v.a vääramatu jõu olukorras ja ka siis võimalikult lühikeseks ajaks.
2. Ametikohaga seotud soodusluba antakse välja ainult isikule, kellel on asjakohane tunnistus vahetus alluvuses oleval ametikohal töötamiseks. Kui vahetus alluvuses oleval ametikohal töötamiseks tunnistust ei nõuta, võib soodusloa anda isikule, kelle ettevalmistus ja kogemused vastavad pädevate asutuste arvates täpselt täidetavale ametikohale esitatavatele nõuetele, tingimusel et kui sellisel isikul puudub asjakohane tunnistus, peab ta läbima pädevate asutuste tunnustatud eksami, näitamaks et soodusloa võib ohutult välja anda. Peale selle tagavad pädevad asutused, et kõnealusele ametikohale asub võimalikult kiiresti isik, kellel on asjakohane tunnistus.

Artikkel 18

Liikmesriikide vastutus seoses meremeeste väljaõppe ja atesteerimisega

1. Liikmesriigid määravad asutused või organid, kes:
 - a) annavad artiklis 3 osutatud väljaõpet;
 - b) organiseerivad ja/või kontrollivad vajaduse korral eksameid;
 - c) annavad välja artiklis 4 osutatud tunnistusi;
 - d) annavad välja artikliga 17 ette nähtud sooduslube.
2. Liikmesriigid tagavad, et:
 - a) meremeeste väljaõpe ja atesteerimine vastab järgmistele tingimustele:
 - i) see on liigendatud vastavalt kirjalikele kavadele, mis sisaldavad ettenähtud pädevustaseme saavutamiseks vajalikku metoodikat, õppevahendeid, -korda ja -materjale;
 - ii) seda viivad läbi, kontrollivad, hindavad ja juhivad isikud, kellel on punktidele d, e ja f vastav ettevalmistus;
 - b) täiendusõpet või töö käigus atesteerimist võib laeva pardal korraldada ainult siis, kui see ei takista laeva tavapärast ekspluateerimist ning kui väljaõpet või atesteerimist läbiviivatel isikutel on aega ja võimalust sellega tegeleda;

- c) koolitajatel, instruktoritel ja atesteerijatel on merel või maismaal tegutsevatele meremeestele eri liiki ja eri tasemega väljaõppe andmiseks ning nende atesteerimiseks vajalik ettevalmistus;
- d) isik, kes viib merel või maismaal läbi meremeeste täiendusõpet, mille eesmärk on anda käesolevale direktiivile vastavaks diplomeerimiseks vajalik ettevalmistus:
 - i) suudab hinnata õppekava ja mõistab konkreetse väljaõppeliigi eesmärgi;
 - ii) on saanud väljaõppel käsitletavate ülesannete täitmiseks vajaliku ettevalmistuse;
 - iii) kui ta viib väljaõpet läbi valmendi abil:
 - on saanud asjakohased juhised valmendite kasutamist käsitlevate õpetamismeetodite kohta ja
 - omab praktilist kogemust konkreetse valmenditüübi kasutamisel;
- e) isikud, kes vastutavad meremeeste sellise täiendusõppe järelevalve eest, mille eesmärk on anda tunnistuse saamiseks vajalik ettevalmistus, mõistavad täielikult õppekava ja iga väljaõppeliigi eesmärgi;

- f) isik, kes viib merel või maismaal läbi meremeeste töö käigus atesteerimist, mida arvestatakse tunnistuse andmisel vastavalt käesolevale direktiivile:
- i) omab vajalikke teadmisi ja arusaama atesteeritavast pädevusest;
 - ii) omab atesteeritava ülesande jaoks vajalikku ettevalmistust;
 - iii) on saanud asjakohased juhised atesteerimismeetodite ja -tavade kohta;
 - iv) omab praktilist atesteerimiskogemust;
 - v) omab valmendite kasutamist hõlmavaks atesteerimiseks vajalikku, konkreetse valmendiliigi kasutamise praktilist kogemust, mille ta on saanud kogenud atesteeriija järelevalve all ja heakskiidetud viisil;

- g) kui liikmesriik tunnustab õppekursust, õppeasutust või selle antud ettevalmistust tunnistuse väljaandmise nõuete ühe osana, kuuluvad koolitajate ja atesteerijate ettevalmistus ja kogemused kvaliteedinõudeid käsitleva artikli 11 kohaldamisalasse. Nimetatud ettevalmistus, kogemused ja kvaliteedinõuete kohaldamine sisaldavad asjakohast väljaõpet juhendamise-, õpetamise- ning atesteerimismeetodite ja -tavade alal ning need vastavad kõigile käesoleva lõike punktide d, e ja f nõuetele.

Artikkel 19

Sidepidamine laeval

Liikmesriigid tagavad, et:

- a) ilma et see piiraks punktide b ja d kohaldamist, on liikmesriigi lipu all sõitvate laevade pardal kogu aeg vahendid, mille abil on kõigi laevapere liikmetega võimalik suuliselt sidet pidada turvalisust käsitlevates küsimustes ning mis tagavad eelkõige selle, et sõnumid ja juhised saadakse kätte õigel ajal ja et neid mõistetakse õigesti;
- b) kõigi liikmesriigi lipu all sõitvate reisilaevade ning liikmesriigi sadamast reisi alustavate ja/või seal reisi lõpetavate reisilaevade pardal on laevapere tõhusa toimimise tagamiseks ohutusega seotud küsimustes kehtestatud ühine töökeel, mis märgitakse logiraamatusse;

laevandusettevõtja või vajaduse korral kapten määrab asjakohase töökeeled; iga meremees peab kõnealusest keelest aru saama, vajaduse korral suutma anda käsklusi ja juhiseid ning neile kõnealuses keeles vastama;

kui töökeel ei ole liikmesriigi ametlik keel, peab olema kõikidesse väljapandud kavadesse ja nimekirjadesse lisatud tõlge töökeelde;

- c) reisilaeva personal, kes häireplaani kohaselt on määratud vastutama reisijate eest hädalukordades, on kergesti identifitseeritav ja omab piisavaid sidepidamisoskusi, arvestades järgmiste tegurite nõuetekohast seost:
 - i) konkreetsel marsruudil veetavate reisijate peamine keel või peamised keeled;
 - ii) tõenäosus, et töötajate oskus kasutada põhijuhiste andmisel ingliskeelseid põhiväljendeid on sidepidamisvahendiks abi vajava reisijaga suhtlemisel, olenemata sellest, kas reisija ja laevapere liige räägivad ühist keelt või mitte;
 - iii) võimalik vajadus suhelda hädalukorras muul viisil, näiteks viibete või käega antavate märguannete abil või osutades juhiste asukohale, kogunemispunktidele, päästevahenditele või evakatsiooniteedele, kui verbaalne suhtlemine on ebaotstarbekas;

- iv) reisijatele nende emakeeles või -keeltes antud täielike ohutusjuhiste ulatus;
 - v) keeled, milles võib anda hädaohuteateid hädaolukorras või õppuste ajal, et edastada reisijatele esmatähtsaid juhiseid ja aidata laevapere liikmeid reisijate abistamisel;
- d) liikmesriigi lipu all sõitvate nafta-, kemikaali- ja veeldatud gaasi tankerite kaptenid, ohvitserid ja reakoosseisu liikmed on võimelised üksteisega suhtlema ühises töökeeles või ühistes töökeeltes;
- e) on olemas piisavad vahendid sidepidamiseks laeva ja kaldal asuvate asutuste vahel; sellist sidet peetakse SOLAS 74 V peatüki reegli 14 punkti 4 kohaselt;
- f) tehes sadamariigi kontrolli direktiivi 2009/16/EÜ alusel, kontrollivad liikmesriigid ka seda, et mõne teise riigi kui liikmesriigi lipu all sõitvad laevad täidavad käesolevat artiklit.

Artikkel 20

Meresõidudiplomite ja kutsetunnistuste tunnustamine

1. Meremehi, kellel ei ole liikmesriikide poolt välja antud meresõidudiplomit ega liikmesriikide poolt kaptenitele ja ohvitseridele STCW konventsiooni reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaselt välja antud kutsetunnistust, võidakse lubada teenima liikmesriigi lipu all sõitvatele laevadele, kui otsus nende meresõidudiplomi või kutsetunnistuse tunnustamise kohta on vastu võetud käesoleva artikli lõigetes 2–6 sätestatud menetluste kohaselt.
2. Liikmesriik, kes kavatseb tunnustada kinnituslehega tema lipu all sõitvatel laevadel teenimiseks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meresõidudiplomit või kutsetunnistust, mille kolmas riik on välja andnud kaptenile, ohvitserile või raadiosideoperaatorile, esitab komisjonile põhjendatud taotluse kõnealuse kolmanda riigi tunnustamiseks koos esialgse analüüsiga selle kohta, kas kolmas riik vastab STCW konventsiooni nõuetele, kogudes käesoleva direktiivi II lisas osutatud teavet. Esialgses analüüsis esitab liikmesriik oma taotluse toetuseks täiendava teabe kolmanda riigi tunnustamise põhjuste kohta.

Pärast seda, kui liikmesriik on sellise taotluse esitanud, käsitleb komisjon viivitamata kõnealust taotlust ja teeb kooskõlas artikli 31 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega otsuse kolmanda riigi väljaõppe- ja diplomeerimissüsteemi hindamise algatamise kohta mõistliku aja jooksul, võttes nõuetekohaselt arvesse käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud ajapiirangut.

Kui hindamise algatamise kohta on vastu võetud positiivne otsus, kogub komisjon Euroopa Meresõiduohutuse Ameti abil ja vajaduse korral koostöös taotluse esitanud liikmesriigiga ja mis tahes muu huvitatud liikmesriigiga käesoleva direktiivi II lisas osutatud teavet ning hindab selle kolmanda riigi väljaõppe- ja diplomeerimissüsteemi, kelle kohta tunnustamistaotlus esitati, et kontrollida, kas asjaomane kolmas riik vastab kõigile STCW konventsiooni nõuetele ja kas võltstunnistuste väljaandmise vältimiseks on võetud asjakohaseid meetmeid ning et võtta arvesse, kas asjaomane kolmas riik on ratifitseerinud 2006. aasta meretöönormide konventsiooni.

3. Kui komisjon otsustab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud hindamise tulemusena, et kõik nõuded on täidetud, võtab ta vastu kolmanda riigi tunnustamise otsust sisaldava rakendusakti. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 31 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega 24 kuu jooksul alates liikmesriigi poolt käesoleva artikli lõike 2 kohase taotluse esitamisest.

Kui asjaomane kolmas riik peab rakendama olulisi parandusmeetmeid, sealhulgas muutma oma õigusakte ning haridus-, väljaõppe- ja diplomeerimissüsteemi, et täita STCW konventsiooni nõudeid, võetakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakendusakt vastu 36 kuu jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 2 osutatud taotluse esitamist liikmesriigi poolt.

Taotluse esitanud liikmesriik võib otsustada kolmanda riigi tunnistusi ühepoolsetl tunnistada kuni rakendusakti vastuvõtmiseni käesoleva lõike kohaselt. Sellise ühepoolse tunnistamise puhul teatab liikmesriik komisjonile selliste tunnistamist tõendavate kinnituslehtede arvu, mille ta on välja andnud seoses lõikes 1 osutatud meresõidudiplomide ja kutsetunnistustega, mille on välja andnud kolmas riik, kuni on vastu võetud rakendusakt kõnealuse kolmanda riigi tunnistamise kohta.

4. Liikmesriik võib otsustada oma lipu all sõitvate laevade puhul tunnistada tunnistusi, mille on andnud komisjoni tunnustatud kolmas riik, võttes arvesse II lisa punktide 4 ja 5 sätteid.
5. *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias enne 14. juunit 2005 avaldatud kolmandate riikide väljaantud tunnistustele antud tunnustused jäävad kehtima.

Kõnealuseid tunnistusi võivad kasutada kõik liikmesriigid, kui komisjon ei ole neid hiljem artikli 21 kohaselt kehtetuks tunnistanud.

6. Komisjon koostab tunnustatud kolmandate riikide loetelu ja ajakohastab seda. Loetelu avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.
7. Olenemata artikli 4 lõikest 7 võib liikmesriik, kui asjaolud nõuavad, lubada meremehel teenida tema lipu all sõitval laeval kuni kolm kuud, kui tal on kolmandas riigis välja antud ja nõuetekohaselt kinnitatud asjakohane kehtiv tunnistus, millele asjaomane liikmesriik ei ole veel kandnud tunnustamist kinnitavat märget selle kohta, et nimetatud isik on pädev teenima tema lipu all sõitval laeval, v.a raadioelektroonik ja raadiosideoperaator, kelle suhtes kohaldatakse raadioeeskirju.

Dokumendid, mis tõendavad, et pädevatele asutustele on esitatud kinnituslehe taotlus, peavad olema kergesti kättesaadavad.

Artikkel 21

STCW konventsiooni nõuete mittetäitmine

1. Kui liikmesriik leiab, et tunnustatud kolmas riik ei täida enam STCW konventsiooni nõudeid, teatab ta sellest viivitamata komisjonile koos asjakohaste põhjendustega, ilma et see piiraks II lisas täpsustatud kriteeriumide kohaldamist.

Komisjon suunab küsimuse viivitamata artikli 31 lõikes 1 osutatud komiteele.

2. Kui komisjon leiab, et tunnustatud kolmas riik ei täida enam STCW konventsiooni nõudeid, teatab ta sellest viivitamata liikmesriikidele koos asjakohaste põhjendustega, ilma et see piiraks II lisas täpsustatud kriteeriumide kohaldamist.

Komisjon suunab küsimuse viivitamata artikli 31 lõikes 1 nimetatud komiteele.

3. Kui liikmesriik kavatseb kehtetuks tunnistada kõigi kolmanda riigi välja antud tunnistuste kinnituslehed, teatab ta viivitamata oma otsusest komisjonile ja teistele liikmesriikidele koos asjakohaste põhjendustega.
4. Komisjon, keda abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, hindab asjaomase kolmanda riigi tunnustamist uuesti, et kontrollida, kas kõnealune riik ei täida enam STCW konventsiooni nõudeid.
5. Kui on põhjust arvata, et mõni mereõppeasutus ei täida enam STCW konventsiooni nõudeid, teatab komisjon asjaomasele kolmandale riigile, et tema tunnistuste tunnustamine tunnistatakse kehtetuks kahe kuu jooksul, kui ei võeta meetmeid STCW konventsiooni kõigi nõuete täitmise tagamiseks.

6. Komisjon teeb otsuse tunnustuse kehtetuks tunnistamise kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 31 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Asjaomane liikmesriik võtab otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed.
7. Tunnistuste tunnustamist tõendavad kinnituslehed, mis on välja antud artikli 4 lõike 7 kohaselt enne kolmanda riigi tunnustamise kehtetuks tunnistamise otsuse tegemise päeva, jäävad kehtima. Meremehed, kellel on sellised kinnituslehed, ei või siiski nõuda kõrgemat kvalifikatsiooni tunnustavat kinnituslehte, kui kõnealune kvalifikatsiooni tõstmine ei põhine üksnes meresõidu käigus saadud täiendaval teenistuskogemusel.
8. Kui liikmesriik ei ole rohkem kui kaheksa aasta jooksul välja andnud tunnustamist tõendavaid kinnituslehti seoses artikli 20 lõikes 1 osutatud meresõidudiplomide ja kutsetunnistustega, mille kolmas riik on välja andnud, vaadatakse kõnealuse kolmanda riigi tunnistuste tunnustamine uuesti läbi. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse läbivaatamise põhjal tehtud otsus. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 31 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega, olles teatanud liikmesriikidele ja asjaomasele kolmandale riigile sellest vähemalt kuus kuud ette.

Artikkel 22
Uuesti hindamine

1. Komisjon, keda abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, hindab artikli 20 lõike 3 esimeses lõigus osutatud menetluse kohaselt tunnustatud kolmandaid riike, sealhulgas artikli 20 lõikes 6 osutatud kolmandaid riike, korrapäraselt ja vähemalt kümne aasta jooksul pärast viimast hindamist uuesti, et kontrollida nende vastavust II lisas esitatud asjaomastele kriteeriumidele ja seda, kas võltstunnistuste väljaandmise vältimiseks on võetud asjakohaseid meetmeid.
2. Komisjon, keda abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, korraldab kolmandate riikide uuesti hindamise esmatähtsate kriteeriumide alusel. Esmatähtsate kriteeriumide hulka kuuluvad:
 - a) andmed tulemuslikkuse kohta, mille annab sadamariigi kontroll vastavalt artiklile 24;
 - b) selliste tunnustamist tõendavate kinnituslehtede arv, mis on koostatud seoses meresõidudiplomite ja STCW konventsiooni reeglite V/1-1 ja V/1-2 kohaste kutsetunnistustega, mille on välja andnud kolmas riik;
 - c) kolmanda riigi akrediteeritud mereharidus- ja õppeasutuste arv;

- d) kolmanda riigi poolt heaks kiidetud meremeeste koolitus- ja täienduskoolituse programmide arv;
- e) komisjoni poolt kolmanda riigi viimase hindamise kuupäev ja nimetatud hindamise käigus kriitilise tähtsusega protsessides kindlaks tehtud puuduste arv;
- f) kõik olulised muudatused kolmanda riigi merenduslase väljaõppe ja diplomeerimise süsteemis;
- g) nende kolmanda riigi tunnistuse saanud meremeeste üldarv, kes teenivad liikmesriikide lippude all sõitvatel laevadel, ning nende meremeeste väljaõppe ja kvalifikatsiooni tase;
- h) asjaomaste asutuste või muude sidusrühmade pakutav teave kolmanda riigi haridus- ja koolitusstandardite kohta, kui see on kättesaadav.

Kui kolmas riik ei täida vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 21 STCW konventsiooni nõudeid, siis hinnatakse kõnealust kolmandat riiki uuesti enne teisi kolmandaid riike.

3. Komisjon esitab liikmesriikidele hindamise tulemuste kohta aruande.

Artikkel 23

Sadamariigi kontroll

1. Välja arvatud artiklis 1 osutatud laevad, kohaldatakse kõigi laevade suhtes, olenemata sellest, mis riigi lipu all need sõidavad, liikmesriigi sadamas sadamariigi kontrolli, mida teevad ametnikud, keda liikmesriik on nõuetekohaselt volitanud kontrollima, et kõigil laeva pardal teenivatel meremeestel, kellel peavad olema meresõidudiplom ja/või kutsetunnistus ja/või STCW konventsiooni kohaselt tõendavad dokumendid, on selline meresõidudiplom või kehtiv soodusluba ja/või kutsetunnistus ja/või tõendavad dokumendid.
2. Liikmesriigid tagavad, et sadamariigi kontrolli tegemisel käesoleva direktiivi alusel kohaldatakse kõiki direktiivi 2009/16/EÜ asjakohaseid sätteid ja korda.

Artikkel 24
Sadamariigi kontrolliprotseduur

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2009/16/EÜ kohaldamist, piirdutakse artikli 23 alusel tehtava sadamariigi kontrolli korral järgmisega:
 - a) kontrollitakse, et kõigil laeval teenivatel meremeestel, kellel STCW konventsiooni kohaselt peab olema meresõidudiplom ja/või kutsetunnistus, oleks selline meresõidudiplom või kehtiv soodusluba ja/või kutsetunnistus või et nad esitaksid dokumendid, mis tõendavad, et lipuriigi asutustele on esitatud taotlus meresõidudiplomi tunnustamist tõendava kinnituslehe saamiseks;
 - b) kontrollitakse, et laeval teenivate meremeeste arv ja tunnistused vastaksid lipuriigi asutuste kehtestatud ohutu mehitamise nõuetele.
2. Kooskõlas STCW koodeksi A osaga hinnatakse seda, kas meremehed suudavad vajaduse korral täita STCW konventsiooniga ette nähtud vahiteenistuse- ja turvaalaseid nõudeid, kui põhjendatult on alust arvata, et nimetatud nõudeid ei täideta, kuna on toimunud üks järgmistest sündmustest:
 - a) laev on osalenud kokkupõrkes või on sõitnud kinni madalikule või kaldale;

- b) teel olles, ankrus seistes või kai ääres on laevalt lekkinud aineid, mis rahvusvahelise konventsiooni kohaselt on ebaseaduslik;
- c) laev on manööverdanud ebareeglipäraselt või ohtlikult, kusjuures ta ei ole täitnud IMO laevaliikluskorraldusmeetmeid või meresõiduohutuse tavaid ja korda;
- d) laeva on muul moel käitatud viisil, mis ohustab isikuid, vara või keskkonda, või viisil, mis seab ohtu turvalisuse;
- e) tunnistus on saadud pettuse teel või tunnistuse omanik ei ole see, kellele kõnealune tunnistus algelt välja anti;
- f) laev sõidab sellise riigi lipu all, kes ei ole ratifitseerinud STCW konventsiooni, või laeval on kapten, ohvitser või reakoosseisu liige, kellel on tunnistus, mille on välja andnud selline kolmas riik, kes ei ole ratifitseerinud STCW konventsiooni.

3. Olenemata tunnistuse kontrollimisest, võidakse lõike 2 kohasel hindamisel nõuda, et meremees tõendaks töökohal töötamiseks vajalikku pädevust. Sellise tõendamise käigus võidakse kontrollida vahiteenistusenõuetega seotud töömeetodite järgimist ja seda, kas meremehed reageerivad hädaolukordades nõuetekohaselt vastavalt oma pädevustasandile.

Artikkel 25
Laeva kinnipidamine

Ilma et see piiraks direktiivi 2009/16/EÜ kohaldamist, on järgmised puudused käesoleva direktiivi kohaselt ainus põhjus selleks, et liikmesriigil on õigus laev kinni pidada, kui sadamariigi kontrolli tegev ametnik on kindlaks teinud, et need ohustavad inimesi, vara või keskkonda:

- a) meremeestel puudub tunnistus, asjakohane tunnistus, kehtiv soodusluba või dokument, mis tõendab, et lipuriigi asutustele on esitatud taotlus tunnustust tõendava kinnituslehe saamiseks;
- b) lipuriigi kohaldatavad ohutu mehitamise nõuded ei ole täidetud;
- c) navigatsiooni- või masinavahi korraldus ei vasta lipuriigi määratud nõuetele;
- d) vahis puudub pädev isik, kes töötaks seadmetega, mis on olulised ohutuks meresõiduks, ohutuks raadiosideks või meresaaste vältimiseks;
- e) ei suudeta tõestada meremeeste erialaseid oskusi, mis on vajalikud laevaohutuse ja saaste vältimise alaste ülesannete täitmiseks;

- f) reisi alguses ei suudeta määrata esimesse vahikorda ning järgnevatesse vahikordadesse isikuid, kes oleksid piisavalt välja puhanud ja muidu sobivad ametikohustuse täitmiseks.

Artikkel 26

Vastavuse korrapärane kontroll

Ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 258 tulenevaid komisjoni volitusi, kontrollib komisjon, keda abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, korrapäraselt ja vähemalt iga viie aasta järel, kas liikmesriigid täidavad käesoleva direktiiviga sätestatud miinimumnõudeid.

Artikkel 27

Statistilistel eesmärkidel kogutav teave

1. Artikli 21 lõike 8 ja artikli 22 lõike 2 kohaldamiseks ning liikmesriikidele ja komisjonile poliitikakujundamise eesmärgil kasutamiseks edastavad liikmesriigid komisjonile III lisas osutatud teabe.

2. Kõnealuse teabe teevad liikmesriigid komisjonile elektrooniliselt kättesaadavaks igal aastal ning see hõlmab kuni eelneva aasta 31. detsembrini registreeritud teavet. Kõik omandiõigused teabele selle töötlemata kujul jäävad liikmesriikidele. Sellise teabe põhjal koostatud töödeldud statistika tehakse avalikult kättesaadavaks kooskõlas määruse (EÜ) nr 1406/2002 artiklis 4 sisalduvate sätetega läbipaistvuse ja teabe kaitse kohta.
3. Isikuandmete kaitse tagamiseks muudavad liikmesriigid III lisa kohaselt enne komisjonile edastamist komisjoni antud või heaks kiidetud tarkvara abil anonüümseks kõik isikuandmed. Komisjon kasutab ainult sellist anonüümseks muudetud teavet.
4. Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et meetmed sellise teabe kogumiseks, edastamiseks, salvestamiseks, analüüsimiseks ja levitamiseks kavandatakse selliselt, et muuta võimalikuks statistiline analüüs.

Esimese lõike kohaldamise eesmärgil võtab komisjon vastu statistiliste andmete asjakohase haldamise tagamiseks vajalikke tehnilisi nõudeid käsitlevad üksikasjalikud meetmed.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 31 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 28
Hindamisaruanne

Komisjon esitab hiljemalt 2. augustil 2024 Euroopa Parlamendile ja nõukogule hindamisaruande, sealhulgas soovitud hindamise tulemusel võetavateks järelmeetmeteks. Komisjon analüüsib kõnealuses hindamisaruandes liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikuse tunnustamise süsteemi rakendamist ja arengut seoses meremeeste digitaalsete tunnistustega rahvusvahelisel tasandil. Komisjon hindab ka arengut seoses Euroopa merendusdiplomi tulevase kaalumise, nagu on rõhutatud sotsiaalpartnerite soovitudes.

Artikkel 29
Muutmine

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 30 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva direktiivi I lisa ja sellega seotud sätteid, et viia kõnealune lisa ja kõnealused sätted kooskõlla STCW konventsiooni ja STCW koodeksi A osa muudatustega.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 30 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva direktiivi III lisa liikmesriikide poolt kohustuslikult edastatava teabe konkreetse ja asjaomase sisu ning üksikasjade osas tingimused, et need õigusaktid piirduvad STCW konventsiooni ja STCW koodeksi A osa muudatuste arvessevõtmisega ning järgivad andmekaitse kaitsemeetmeid. Selliste delegeeritud õigusaktidega ei tohi muuta sätteid andmete anonüümseks muutmise kohta, mis on sätestatud artikli 27 lõikes 3.

Artikkel 30

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 4 lõikes 14 ja artiklis 29 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 1. augustist 2019. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4 lõikes 14 ja artiklis 29 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 4 lõike 14 ja artikli 29 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 31
Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2099/2002¹. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2099/2002, millega asutatakse laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS) ning muudetakse määrusi, mis käsitlevad laevade põhjustatud merereostuse vältimist ja meresõiduohutust (EÜT L 324, 29.11.2002, lk 1).

Artikkel 32

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad karistusnormid, mida kohaldatakse artiklite 3, 4, 8, 10–16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 ning I lisa kohaselt vastu võetud liikmesriigi õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste normide rakendamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 33

Teavitamine

Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud õigusnormide teksti.

Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 34

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2008/106/EÜ, mida on muudetud IV lisa A osas loetletud direktiividega, tunnistatakse kehtetuks. See ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud IV lisa B osas osutatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtpäevadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ning neid loetakse vastavalt V lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 35

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 36

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

STCW KONVENTSIOONI VÄLJAÕPPENÕUDED,
MILLELE ON OSUTATUD ARTIKLIS 3

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

1. Käesolevas lisas osutatud reegleid täiendatakse STCW koodeksi A osas sisalduvate kohustuslike sätetega, v.a VIII peatüki reegel VIII/2.

Kõiki viiteid reeglis sisalduvale nõudele käsitatakse viitena STCW koodeksi A osa vastavale jaotisele.

2. STCW koodeksi A osa sisaldab pädevusnõudeid, mida kandidaat peab täitma, et saada meresõidudiplomit või pikendada selle kehtivust vastavalt STCW konventsiooni sätetele. Selgitamaks seost alternatiivtunnistuste väljaandmist käsitlevate VII peatüki sätete ning tunnistuste väljaandmist käsitlevate II, III ja IV peatüki sätete vahel, rühmitatakse pädevusnõuetega ette nähtud võimed vastavalt järgmisele seitsmele teenistusülesandele:

- 1) navigeerimine;
- 2) lasti käitlemine ja paigutamine;

- 3) laeva ekspuaterimise kontrollimine ja pardal viibivate isikute eest hoolitsemine;
- 4) laevamehaanika;
- 5) elektritehnika, elektroonika ja automaatika;
- 6) hooldus ja remont;
- 7) raadioside

järgmistel vastutustasanditel:

- 1) juhtimistasand;
- 2) eksploatatsioonitasand;
- 3) toetustasand.

Teenistusülesanded ja vastutustasandid on kindlaks määratud STCW koodeksi A osa II, III ja IV peatükis ette nähtud pädevusnõuete tabelite alapealkirjadega.

II PEATÜKK

KAPTEN JA TEKIMEESKOND

Reegel II/1

500-se ja suurema kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 500-se ja suurema kogumahutavusega merelaeva vahitüürimehel peab olema meresõidudiplom.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18aastane;
 - 2.2. on heakskiidetud õppekava ühe osana läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse meresõidupraktika, mis hõlmab STCW koodeksi jaotise A-II/1 nõuetele vastavat väljaõpet laeva pardal ja mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, või muu vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika;

- 2.3. on nõutud meresõidupraktika jooksul vähemalt kuus kuud täitnud navigatsioonivahiga seotud kohustusi kapteni või pädeva ohvitseri järelevalve all;
- 2.4. vastab IV peatüki reeglites sätestatud nõuetele raadioeeskirjade kohaseks raadioteenistuse täitmiseks;
- 2.5. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/1 ette nähtud pädevusnõudeid;
- 2.6. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel II/2

500-se ja suurema kogumahutavusega laeva kapteni ja vanemtüürimehe tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

3 000-se ja suurema kogumahutavusega laeva kapten ja vanemtüürimees

1. 3 000-se ja suurema kogumahutavusega merelaeva kaptenil ja vanemtüürimehel peab olema meresõidudiplom.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. täidab 500-se ja suurema kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud heakskiidetud meresõidupraktika oma ametikohal, mis:
 - 2.1.1. vanemtüürimehe puhul on vähemalt 12 kuu pikkune,
 - 2.1.2. kapteni puhul on vähemalt 36 kuu pikkune; seda tähtaega võib aga lühendada kuni 24 kuuni, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud vanemtüürimehena;
 - 2.2. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/2 3 000-se ja suurema kogumahutavusega laeva kaptenile ja vanemtüürimehele ette nähtud pädevusnõudeid.

500 – 3 000-se kogumahutavusega laeva kapten ja vanemtüürimees

3. 500 – 3 000-se kogumahutavusega merelaeva kaptenil ja vanemtüürimehel peab olema meresõidudiplom.
4. Tunnistuse taotleja:
 - 4.1. kui tegemist on vanemtüürimehe tunnistusega, täidab 500-se ja suurema kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid;
 - 4.2. kui tegemist on kapteni tunnistusega, täidab 500-se ja suurema kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud oma ametikohal vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika; seda tähtaega võib aga lühendada kuni 24 kuuni, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud vanemtüürimehena;
 - 4.3. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/2 500 – 3 000-se kogumahutavusega laeva kapteni ja vanemtüürimehe suhtes ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel II/3

Väiksema kui 500-se kogumahutavusega laeva vahitüürimehe ja kapteni tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

Laevad, mida ei kasutata kohalikul rannasõidul

1. Kohalikus rannasõidus mitte kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega merelaeva vahitüürimehel peab olema 500-se ja suurema kogumahutavusega laeva meresõidudiplom.
2. Kohalikus rannasõidus mitte kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega merelaeva kaptenil peab olema 500 – 3 000-se kogumahutavusega laeva kapteni meresõidudiplom.

Laevad, mida kasutatakse kohalikus rannasõidus

Vahitüürimees

3. Kohalikus rannasõidus kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega merelaeva vahitüürimehel peab olema meresõidudiplom.
4. Kohalikus rannasõidus kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega merelaeva vahitüürimehe tunnistuse taotleja:
 - 4.1. on vähemalt 18aastane;

4.2. on läbinud:

4.2.1. eriväljaõppe, mis hõlmab asjaomase liikmesriigi poolt nõutavat piisava pikkusega asjakohast meresõidupraktikat, või

4.2.2. vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika tekimeeskonnas;

4.3. vastab IV peatüki reeglites sätestatud nõuetele raadioeeskirjade kohaseks raadioteenistuse täitmiseks;

4.4. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/3 kohalikus rannasõidus kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega laeva vahitüürimehe suhtes ette nähtud pädevusnõudeid;

4.5. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 ette nähtud pädevusnõudeid.

Kapten

5. Kohalikus rannasõidus kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega merelaeva kaptenil peab olema meresõidudiplom.

6. Kohalikus rannasõidus kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega merelaeva kapteni tunnistuse taotleja:

6.1. on vähemalt 20aastane;

6.2. on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika vahitüürimehena;

6.3. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/3 kohalikus rannasõidus kasutatava, väiksema kui 500-se kogumahutavusega laeva kapteni suhtes ette nähtud pädevusnõudeid;

6.4. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 ette nähtud pädevusnõudeid.

Erandid

7. Kui administratsioon leiab, et laeva suurus ja selle liiklemise tingimused on sellised, et käesoleva reegli ja STCW koodeksi jaotise A-II/3 kõikide nõuete täitmine on ebaotstarbekas või ebapraktiline, võidakse sellise laeva või laevatüübi kapten ja vahitüürimees vabastada selles ulatuses mõnede nõuete täitmisest, pidades silmas kõikide samades vetes tegutsevate laevade ohutust.

Navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikme tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil 500-se ja suurema kogumahutavusega merelaeva navigatsioonivahis olevatel reakoosseisu liikmetel, v.a väljaõpet läbivad reakoosseisu liikmed ja sellised reakoosseisu liikmed, kelle vahikohustused ei eelda väljaõpet, peab olema kõnealuste kohustuste täitmiseks asjakohane tunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 16aastane;
 - 2.2. on läbinud:
 - 2.2.1. heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kuue kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või
 - 2.2.2. kas enne merele minekut või laeva pardal läbi viidud eriväljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud;
 - 2.3. täidab STCW koodeksi jaotises A-II/4 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Punktidega 2.2.1 ja 2.2.2 nõutav meresõidupraktika, väljaõpe ja kogemused peavad olema seotud navigatsioonivahi ülesannetega ning hõlmama kohustuste täitmist kapteni, vahitüürimehe või pädeva reakoosseisu liikme otsese järelevalve all.

Reegel II/5

Vanemmadruse tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 500-se ja suurema kogumahutavusega merelaeva vanemmadrusel peab olema asjakohane tunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18aastane;
 - 2.2. täidab navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikme tunnistuse saamiseks kohustuslikke miinimumnõudeid;
 - 2.3. omab heakskiidetud meresõidupraktikat tekimeeskonnas, olles pädev teenima navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikmena:
 - 2.3.1. pikkusega vähemalt 18 kuud või
 - 2.3.2. pikkusega vähemalt 12 kuud ja on läbinud heakskiidetud väljaõppe;
 - 2.4. täidab STCW koodeksi jaotises A-II/5 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 välja antud vanemmadrusetunnistusele seatud pädevusnõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-II/5 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks, kas kõnealuste tunnistuste omanikelt on vaja nõuda täiendusõpet.

III PEATÜKK

MASINAMEESKOND

Reegel III/1

Mehitatud masinaruumi või perioodiliselt mehitamata masinaruumi vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 750 kW ja suurema peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva mehitatud masinaruumi või perioodiliselt mehitamata masinaruumi vahimehaanikul peab olema meresõidudiplom.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18aastane;

- 2.2. on läbinud praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja ta on heakskiidetud õppekava ühe osana läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse meresõidupraktika, mis hõlmab STCW koodeksi jaotise A-III/1 nõuetele vastavat väljaõpet laeva pardal ja mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, või on läbinud praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja on heakskiidetud õppekava ühe osana läbinud vähemalt 36 kuu pikkuse meresõidupraktika, millest vähemalt 30 kuud on meresõidupraktika masinaruumis;
- 2.3. on nõutud meresõidupraktika jooksul vähemalt kuus kuud täitnud masinaruumivahiga seotud kohustusi vanemmehaaniku või pädeva laevamehaaniku järelevalve all;
- 2.4. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/1 ette nähtud pädevusnõudeid;
- 2.5. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel III/2

3 000 kW ja suurema peamasinate efektiivse koguvõimsusega laeva vanemmehaaniku ja teise mehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 3 000 kW ja suurema peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva vanemmehaanikul ja teisel mehaanikul peab olema meresõidudiplom.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. täidab 750 kW ja suurema peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud heakskiidetud meresõidupraktika oma ametikohal, mis:
 - 2.1.1. teise mehaaniku puhul on vähemalt 12 kuud pädeva laevamehaanikuna;
 - 2.1.2. vanemmehaaniku puhul vähemalt 36 kuud; seda tähtaega võib aga lühendada kuni 24 kuuni, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud teise mehaanikuna;
 - 2.2. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/2 ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel III/3

750 – 3 000 kW peamasinat efektiivse koguvõimsusega laeva vanemmehaaniku ja teise mehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 750 – 3 000 kW peamasinat efektiivse koguvõimsusega merelaeva vanemmehaanikul ja teisel mehaanikul peab olema meresõidudiplom.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. täidab vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ja:
 - 2.1.1. kui taotletakse teise mehaaniku tunnistust, on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika kas praktikant-laevamehaanikuna või laevamehaanikuna,
 - 2.1.2. kui taotletakse vanemmehaaniku tunnistust, on läbinud vähemalt 24 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt 12 kuud peab olema teenitud, olles pädev teenima teise mehaanikuna;

2.2. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/3 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Kõik laevamehaanikud, kes on pädevad teenima 3 000 kW ja suurema peamasinat efektiivse koguvõimsusega laevadel teise mehaanikuna, võivad teenida vanemmehaanikuna laevadel, mille peamasinat efektiivne koguvõimsus on väiksem kui 3 000 kW, tingimusel et tunnistusel on sellekohane kinnitus.

Reegel III/4

Mehitatud masinaruumis vahis oleva või perioodiliselt mehitamata masinaruumis kohustusi täitva reakoosseisu liikme tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil reakoosseisu liikmetel, kes on masinavahis või täidavad kohustusi ajutiselt mehitamata masinaruumis laeval, mille peamasinate efektiivne koguvõimsus on 750 kW ja suurem, v.a väljaõpet läbivad reakoosseisu liikmed ja reakoosseisu liikmed, kelle vahikohustused ei eelda väljaõpet, peab kõnealuste kohustuste täitmiseks olema asjakohane tunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 16aastane;
 - 2.2. on läbinud:
 - 2.2.1. heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kuue kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või
 - 2.2.2. kas enne merele minekut või laeva pardal läbi viidud eriväljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud;

2.3. täidab STCW koodeksi jaotises A-III/4 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Punktidega 2.2.1 ja 2.2.2 nõutavad meresõidupraktika, väljaõpe ja kogemused peavad olema seotud masinavahi ülesannetega ning hõlmama kohustuste täitmist pädeva laevamehaaniku või pädeva reakoosseisu liikme otsese järelevalve all.

Reegel III/5

Mehitatud masinaruumis vahis oleva või perioodiliselt mehitamata masinaruumis kohustusi täitva motoristi tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 750 kW ja suurema peamasinat efektiivse koguvõimsusega merelaeva motoristil peab olema asjakohane tunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18aastane;
 - 2.2. täidab mehitatud masinaruumis vahis oleva või perioodiliselt mehitamata masinaruumis kohustusi täitva reakoosseisu liikme tunnistuse saamiseks kohustuslikke miinimumnõudeid;
 - 2.3. omab heakskiidetud meresõidupraktikat masinaruumis, olles pädev teenima masinaruumis vahis oleva reakoosseisu liikmena:
 - 2.3.1. vähemalt 12 kuud või
 - 2.3.2. vähemalt 6 kuud ja on läbinud heakskiidetud väljaõppe;

2.4. täidab STCW koodeksi jaotises A-III/5 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 välja antud masinaruumis teeniva reakoosseisu liikme tunnistusele seatud pädevusnõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-III/5 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks, kas kõnealuste tunnistuste omanikelt on vaja nõuda täiendusõpet.

Reegel III/6

Elektrimehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 750 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva elektrimehaanikul peab olema meresõidudiplom.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18aastane;
 - 2.2. on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt kuus kuud on meresõidupraktika ühe osana heakskiidetud õppekavast, mis vastab STCW koodeksi jaotise A-III/6 nõuetele ja mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, või muul juhul on läbinud vähemalt 36 kuu pikkuse praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt 30 kuud on meresõidupraktika masinaruumis;
 - 2.3. on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/6 ette nähtud pädevusnõudeid;
 - 2.4. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 välja antud elektrimehaaniku tunnistusele seatud pädevusnõudeid vastavale tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-III/6 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks, kas kõnealuste tunnistuste omanikelt on vaja nõuda täiendusõpet.
4. Olenemata punktides 1, 2 ja 3 esitatud nõuetest võib liikmesriik pidada nõuetekohase ettevalmistusega isikuid võimeliseks täitma teatavaid jaotises A-III/6 osutatud ülesandeid.

Reegel III/7

Elektriku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 750 kW ja suurema peamasinat efektiivse koguvõimsusega merelaeva elektrikul peab olema asjakohane tunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18aastane;
 - 2.2. on läbinud heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt 12 kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või
 - 2.3. on läbinud heakskiidetud väljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei ole lühem kui kuus kuud, või
 - 2.4. tal on kvalifikatsioon, mis vastab STCW koodeksi tabelis A-III/7 kirjeldatud tehnilisele pädevusele, ning heakskiidetud pikkusega meresõidupraktika, mis ei ole lühem kui kolm kuud, ning
 - 2.5. täidab STCW koodeksi jaotises A-III/7 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 välja antud elektrikutunnistusele seatud pädevusnõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-III/7 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks, kas kõnealuste tunnistuste omanikelt on vaja nõuda täiendusõpet.
4. Olenemata punktides 1, 2 ja 3 esitatud nõuetest võib liikmesriik pidada nõuetekohase ettevalmistusega isikuid võimeliseks täitma teatavaid jaotises A-III/7 osutatud ülesandeid.

IV PEATÜKK

RAADIOSIDE JA RAADIOSIDEOPERAATORID

Selgitav märkus

Raadiovahiga seotud kohustuslikud sätted on esitatud raadioeeskirjades ja SOLAS 74-s (muudetud kujul). Raadioseadmete hooldust käsitlevad sätted on esitatud SOLAS 74-s (muudetud kujul) ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni vastu võetud suunistes.

Reegel IV/1

Kohaldamine

1. Käesolevat peatükki, v.a punktis 2 sätestatud juhul, kohaldatakse SOLAS 74-ga (muudetud kujul) ette nähtud ülemaailmse merepääste- ja ohutussüsteemis (GMDSS) osalevate laevade raadiosideoperaatorite suhtes.
2. Raadiosideoperaatorid ei pea järgima käesoleva peatüki sätteid sellistel laevadel, mis ei pea vastama SOLAS 74 IV peatükis esitatud GMDSSi käsitlevatele nõuetele. Kõnealuste laevade raadiosideoperaatorid peavad siiski järgima raadioeeskirju. Liikmesriigid tagavad, et kõnealustele raadiosideoperaatoritele antakse välja raadioeeskirjadega ette nähtud asjakohased tunnistused ja et neid tunnistusi tunnustatakse.

Reegel IV/2

GMDSSi side eest vastutava raadiosideoperaatori tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil sellisel laeval raadioteenistusega seotud isikutel, mis peab osalema GMDSSis, peab olema GMDSSi asjakohane tunnistus, mille liikmesriik on välja andnud või mida ta tunnustab vastavalt raadioeeskirjadele.
2. Lisaks sellele peab igaüks, kes taotleb käesoleva reegli kohaselt meresõidudiplomit teenistuseks laeval, millel vastavalt SOLAS 74-le (muudetud kujul) peavad olema raadioseadmed:
 - 2.1. olema vähemalt 18aastane;
 - 2.2. olema läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täitma STCW koodeksi jaotises A-IV/2 ette nähtud pädevusnõudeid.

V PEATÜKK

TEATAVATE LAEVATÜÜPIDE

PERSONALI ERIVÄLJAÕPPE NÕUDED

Reegel V/1-1

Nafta- ja kemikaalitankerite kaptenite, laevaohvitseride ja reakoosseisu liikmete väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Laevaohvitseridel ja reakoosseisu liikmetel, kelle erikohustused ja vastutus on seotud nafta- ja kemikaalitankerite lasti või lastimisseadmetega, peab olema tunnistus nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe kohta.
2. Nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe tunnistuse taotleja on läbinud põhiväljaõppe vastavalt STCW koodeksi jaotise A-VI/1 sätetele ning:
 - 2.1. vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika nafta- või kemikaalitankeril ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid või
 - 2.2. on läbinud nafta- või kemikaalitankerite lastimisega seotud heakskiidetud põhiväljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Kaptenil, vanemmehaanikul, vanemtüürimehel, teisel mehaanikul ja kõigil isikutel, kes otseselt vastutavad naftatankeritel lasti laadimise, lossimise, reisi jooksul hooldamise ja käitlemise, mahutite puhastamise ja muude lastiga seotud toimingute eest, on naftatankerite lastimisega seotud täiendusõppe tunnistus.
4. Naftatankerite lastimisega seotud täiendusõppe tunnistuse taotleja:
 - 4.1. täidab nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe nõudeid;
 - 4.2. olles pädev saama nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe kohast tunnistust, läbib
 - 4.2.1. vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika naftatankeril või
 - 4.2.2. mittekoosseisulise töötajana naftatankeril vähemalt ühe kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kolme laadimist ja kolme lossimist ja on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, võttes arvesse STCW koodeksi jaotises B-V/1 sätestatud suuniseid;
 - 4.3. on läbinud naftatankerite lastimisega seotud heakskiidetud täiendusõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 2 ette nähtud pädevusnõudeid.

5. Kaptenil, vanemmehaanikul, vanemtüürimehel, teisel mehaanikul ja kõigil isikutel, kes otseselt vastutavad kemikaalitankeritel lasti laadimise, lossimise, reisi jooksul hooldamise ja käitlemise, mahutite puhastamise ja muude lastiga seotud toimingute eest, peab olema kemikaalitankerite lastimisega seotud täiendusõppe tunnistus.
6. Kemikaalitankerite lastimisega seotud täiendusõppe tunnistuse taotleja:
 - 6.1. täidab nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe nõudeid;
 - 6.2. olles pädev saama nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe kohast tunnistust, läbib
 - 6.2.1. vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika kemikaalitankeril või
 - 6.2.2. mittekoosseisulise töötajana kemikaalitankeril vähemalt ühe kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kolme laadimist ja kolme lossimist ja on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, võttes arvesse STCW koodeksi jaotises B-V/1 sätestatud suuniseid;

6.3. on läbinud kemikaalitankerite lastimisega seotud heakskiidetud täiendusõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 3 ette nähtud pädevusnõudeid.

7. Liikmesriigid tagavad, et punkti 2, 4 või 6 kohase ettevalmistuse saanud meremeestele antakse asjakohane kutsetunnistus või kinnitatakse olemasolev meresõidudiplom või kutsetunnistus.

Reegel V/1-2

Veeldatud gaasi tankerite kaptenite, laevaohvitseride ja reakoosseisu liikmete väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Laevaohvitseridel ja reakoosseisu liikmetel, kelle erikohustused ja vastutus on seotud veeldatud gaasi tankerite lasti või lastimisseadmetega, peab olema tunnistus veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe kohta.
2. Veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe tunnistuse taotleja on läbinud põhiväljaõppe vastavalt STCW koodeksi jaotise A-VI/1 sätetele ning ta on:
 - 2.1. läbinud vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika veeldatud gaasi tankeril ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-2 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid või
 - 2.2. läbinud veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud heakskiidetud põhiväljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-2 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Kaptenil, vanemmehaanikul, vanemtüürimehel, teisel mehaanikul ja kõigil isikutel, kes otseselt vastutavad veeldatud gaasi tankeritel lasti laadimise, lossimise, reisi jooksul hooldamise ja käitlemise, mahutite puhastamise ja muude lastiga seotud toimingute eest, on veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud täiendusõppe tunnistus.

4. Veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud täiendusõppe tunnistuse taotleja:
 - 4.1. täidab veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe nõudeid;
 - 4.2. olles pädev saama veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe kohast tunnistust,
 - 4.2.1. on läbinud vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika veeldatud gaasi tankeril või
 - 4.2.2. mittekoosseisulise töötajana veeldatud gaasi tankeril vähemalt ühe kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kolme laadimist ja kolme lossimist ja on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, võttes arvesse STCW koodeksi jaotises B-V/1 sätestatud suuniseid;
 - 4.3. on läbinud veeldatud gaasi tankerite lastimisega seotud heakskiidetud täiendusõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-2 punktis 2 ette nähtud pädevusnõudeid.
5. Liikmesriigid tagavad, et punkti 2 või 4 kohase ettevalmistuse saanud meremeestele antakse asjakohane kutsetunnistus või kinnitatakse olemasolev meresõidudiplom või kutsetunnistus.

Reegel V/2

Reisilaevade kaptenite, laevaohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Käesolevat reeglit kohaldatakse rahvusvaheliste reisidega seotud reisilaeva pardal teenivate kaptenite, laevaohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali suhtes. Liikmesriigid määravad kindlaks kõnealuste nõuete kohaldatavuse kohalikeks reisideks kasutatavatel reisilaevadel teeniva personali suhtes.
2. Enne kui reisilaeval teenivad isikud hakkavad täitma oma kohustusi, peavad nad täitma STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punkti 1 nõuded.
3. Reisilaeva pardal teenivad kaptenid, laevaohvitserid, reakoosseisu liikmed ja muu personal peavad olema läbinud punktides 5–9 ette nähtud väljaõppe ja tutvustava koolituse vastavalt oma ametikohale, kohustustele ja vastutusele.
4. Kaptenid, laevaohvitserid, reakoosseisu liikmed ja muu personal, kes peavad olema läbinud punktides 7, 8 ja 9 ettenähtud väljaõppe, on kohustatud läbima vähemalt iga viie aasta järel asjakohase täiendusõppe või peavad tõendama, et on viimase viie aasta jooksul saavutanud nõutud pädevustaseme.
5. Reisilaeva pardal teeniv personal peab olema läbinud ametikohale, kohustustele ja vastutusele vastava tutvustava koolituse reisilaeva hädaolukorras tegutsemiseks, nagu on ette nähtud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 1.

6. Personal, kes on otseselt seotud reisilaeva reisijate teenindamisega reisijate ruumides, peab olema läbinud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 2 ette nähtud ohutusalase väljaõppe.
7. Kaptenid, laevaohvitserid, käesoleva lisa II, III ja VII peatükile vastavad reakoosseisu liikmed ning muu personal, kes häireplaani kohaselt on määratud aitama reisijaid reisilaeval hädaolukordades, peavad olema läbinud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 3 ette nähtud väljaõppe, mis käsitleb rahvahulga ohjamist.
8. Kapten, vanemmehaanik, vanemtüürimees, teine laevamehaanik ja kõik isikud, kes häireplaani kohaselt vastutavad reisijate ohutuse eest reisilaeval hädaolukordades, peavad olema läbinud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 4 ette nähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb kriiside lahendamist ja inimeste käitumist.
9. Kaptenid, vanemmehaanikud, vanemtüürimehed, teised laevamehaanikud ja kõik isikud, kes vastutavad ro-ro-reisiparvlaeval otseselt reisijate laevale minemise ja laevalt lahkumise eest, lasti laadimise, lossimise ja kinnitamise eest ning laevakeres olevate avauste sulgemise eest, peavad olema läbinud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 5 ette nähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb reisijate ja lasti ohutust ning laevakere kindlust.
10. Liikmesriigid tagavad, et igale isikule, keda peetakse pädevaks käesoleva reegli punktide 6–9 kohaselt, väljastatakse väljaõpet tõendav dokument.

Reegel V/3

IGF koodeksi alla kuuluvate laevade kaptenite, laevaohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Käesolevat reeglit kohaldatakse IGF koodeksi alla kuuluva laeva pardal teenivate kaptenite, laevaohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali suhtes.
2. Enne kui meremehed hakkavad täitma kohustusi IGF koodeksi alla kuuluva laeva pardal, peavad nad olema läbinud punktides 4–9 ette nähtud väljaõppe vastavalt oma ametikohale, kohustustele ja vastutusele.
3. Kõik IGF koodeksi alla kuuluvate laevade pardal teenivad meremehed peavad enne seda, kui nad hakkavad täitma oma kohustusi, läbima laeva ja seadmetega seotud konkreetse tutvustava koolituse, nagu on ette nähtud käesoleva direktiivi artikli 15 lõike 1 punktis d.
4. Meremeestel, kes vastutavad ametikohustuste raames ohutusülesannete eest, mis on seotud kütuse eest hoolitsemise, kütuse kasutamise või kütusest tingitud hädaolukordadele reageerimisega IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel, peab olema põhiväljaõppe tunnistus, mis käsitleb IGF koodeksi alla kuuluval laeval teenimist.
5. IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel teenimisega seotud põhiväljaõppe tunnistuse taotleja peab olema läbinud põhiväljaõppe vastavalt STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktile 1.

6. Meremehed, kes vastutavad ametikohustuste raames ohutusülesannete eest, mis on seotud kütuse eest hoolitsemise, kütuse kasutamise või kütusest tingitud hädaolukordadele reageerimisega IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel, ning kes on kvalifitseeritud ja diplomeeritud kooskõlas veeldatud gaasi tankereid käsitleva reegli V/1-2 punktidega 2 ja 5 või reegli V/1-2 punktidega 4 ja 5, loetakse vastavaks STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 1 ette nähtud nõuetele, mis käsitlevad IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel teenimisega seotud põhiväljaõpet.
7. Kaptenitel, laevamehaanikutel ja kõigil isikutel, kes otseselt vastutavad IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel kütuse ja kütusesüsteemide eest hoolitsemise ja kasutamise eest, peab olema täiendusõppe tunnistus, mis on seotud IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel teenimisega.
8. IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel teenimisega seotud täiendusõppe tunnistuse taotleja peab lisaks punktis 4 kirjeldatud kutsetunnistusele olema
 - 8.1. läbinud IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel teenimisega seotud heakskiidetud täiendusõppe ja täitma STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 2 ette nähtud pädevusnõuded;
 - 8.2. läbinud vähemalt ühe kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kolme punkterdamistoimingut IGF koodeksi alla kuuluva laeva pardal. Kolmest punkterdamistoimingust kaks võib asendada heakskiidetud valmendiõppusena teostatava punkterdamistoiminguga osana punktis 8.1 osutatud väljaõppest.

9. Kaptenid, laevamehaanikud ja kõik isikud, kes otseselt vastutavad kütuse eest hoolitsemise ja kütuse kasutamise eest IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel ning kes on kvalifitseeritud ja diplomeeritud kooskõlas STCW koodeksi jaotise A-V/1-2 punktiga 2 ette nähtud pädevusnõuetega veeldatud gaasi tankeritel teenimiseks, loetakse vastavaks STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 2 ette nähtud nõuetele, mis käsitlevad IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel teenimisega seotud täiendusõpet, tingimusel et nad

9.1 täidavad punkti 6 nõudeid;

9.2. täidavad punktis 8.2 esitatud punkerdamisnõudeid või on osalenud kolme lastimistoimingu läbiviimisel veeldatud gaasi tankeri pardal;

9.3. on läbinud viimase viie aasta jooksul kolme kuu pikkuse meresõidupraktika

9.3.1. IGF koodeksi alla kuuluvatel laevadel;

9.3.2. tankeritel, mis veavad lastina IGF koodeksi alla kuuluvaid kütuseid, või

9.3.3. gaaskütusel ja madala leekpunktiga kütusel töötavatel laevadel.

10. Liikmesriigid tagavad, et punkti 4 või 7 kohase ettevalmistuse saanud meremeestele antakse kutsetunnistus.
11. Meremehed, kellel on punkti 4 või 7 kohane kutsetunnistus, peavad vähemalt iga viie aasta järel läbima asjakohase täiendusõppe või tõendama, et on viimase viie aasta jooksul saavutanud nõutud pädevustaseme.

Reegel V/4

Polaarvetes sõitvate laevade kaptenite ja tüürimeeste väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Polaarvetes sõitvate laevade kaptenitel, vanemtüürimeestel ja vahitüürimeestel peab olema polaarvetes sõitvate laevadega seotud põhiväljaõppe tunnistus, nagu on ette nähtud polaarkoodeksiga.
2. Polaarvetes sõitvate laevadega seotud põhiväljaõppe tunnistuse taotleja peab olema läbinud polaarvetes sõitvate laevadega seotud heakskiidetud põhiväljaõppe ja täitma STCW koodeksi jaotise A-V/4 punktis 1 ette nähtud pädevusnõuded.
3. Polaarvetes sõitvate laevade kaptenitel ja vanemtüürimeestel peab olema polaarvetes sõitvate laevadega seotud täiendusõppe tunnistus, nagu on ette nähtud polaarkoodeksiga.
4. Polaarvetes sõitvate laevadega seotud täiendusõppe tunnistuse taotleja
 - 4.1. täidab polaarvetes sõitvate laevadega seotud põhiväljaõppe nõudeid;
 - 4.2. omab vähemalt kahe kuu pikkust heakskiidetud meresõidupraktikat tekimeeskonnas, juhtimistasandil või vahisolekul ekspluatatsioonitasandil polaarvetes või muud samaväärset heakskiidetud meresõidupraktikat;

- 4.3. on läbinud polaarvetes sõitvate laevadega seotud heakskiidetud täiendusõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/4 punktis 2 ette nähtud pädevusnõudeid.
5. Liikmesriigid tagavad, et punkti 2 või 4 kohase ettevalmistuse saanud meremeestele antakse kutsetunnistus.

VI PEATÜKK

OHUOLUKORDADE, TÖÖOHUTUSE, TURVALISUSE, MEDITSIINIABI JA PÄÄSTMISEGA SEOTUD TÖÖKOHUSTUSED

Reegel VI/1

Kõigi meremeeste ohutusalase üldõppe, põhiväljaõppe ja õpetuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Meremehed saavad STCW koodeksi jaotise A-VI/1 kohase ohutusalase üld- ja põhiväljaõppe ning peavad vastama selles ette nähtud asjakohastele pädevusnõuetele.
2. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma põhiväljaõpet, antakse välja kutsetunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud põhiväljaõppe kursusel.

Reegel VI/2

Päästepaadi või -parve, valvepaadi ja kiirvalvepaadi kasutamiseks vajaliku kutsetunnistuse väljaandmiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Päästepaadi või -parve ja valvepaadi, v.a kiirvalvepaat, kasutamiseks vajaliku kutsetunnistuse taotleja:
 - 1.1. on vähemalt 18aastane;
 - 1.2. on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika või on osalenud heakskiidetud õppekursusel ja tal on vähemalt kuue kuu pikkune heakskiidetud meresõidupraktika;
 - 1.3. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/2 punktides 1–4 esitatud pädevusnõudeid päästepaadi või -parve ja valvepaadi kasutamiseks vajalikku pädevust tõendava kutsetunnistuse saamiseks.
2. Kiirvalvepaadi kasutamiseks vajaliku kutsetunnistuse taotleja:
 - 2.1. omab päästepaadi või -parve ja valvepaadi, v.a kiirvalvepaat, kasutamiseks vajalikku kutsetunnistust;
 - 2.2. on osalenud heakskiidetud väljaõppekursusel;
 - 2.3. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/2 punktides 7–10 kiirvalvepaadi kasutamiseks vajalikku pädevust tõendava kutsetunnistuse saamiseks esitatavaid pädevusnõudeid.

Tuletõrjealase täiendusõppe kohustuslikud miinimumnõuded

1. Tulekustutustõid juhtima määratud meremehed on edukalt läbinud tulekustutusmeetodeid käsitleva täiendusõppe, milles erilist rõhku pööratakse töö korraldamisele, taktikale ja juhtimisele kooskõlas STCW koodeksi jaotise A-VI/3 punktide 1–4 sätetega, ning täidavad nimetatud jaotises esitatud pädevusnõudeid.
2. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma tuletõrjealast täiendusõpet, antakse välja kutsetunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud tuletõrjealasel täienduskursusel.

Reegel VI/4

Esmaabi ja meditsiiniabiga seotud kohustuslikud miinimumnõuded

1. Meremehed, kes on määratud andma laeval esmaabi, täidavad STCW koodeksi jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud pädevusnõudeid, mis käsitlevad esmaabi andmist.
2. Meremehed, kes vastutavad meditsiiniabi andmise eest laeval, täidavad STCW koodeksi jaotise A-VI/4 punktides 4, 5 ja 6 esitatud pädevusnõudeid, mis käsitlevad meditsiiniabi andmist laeval.
3. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma esmaabi- või meditsiiniabikoolitust, antakse välja kutsetunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud esmaabi- või meditsiiniabikursusel.

Reegel VI/5

Laeva turvaüleva kutsetunnistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Laeva turvaüleva kutsetunnistuse taotlejal on:
 - 1.1. vähemalt 12 kuu pikkune heakskiidetud meresõidupraktika või asjakohane meresõidupraktika ja teadmised laeva toimimisest;
 - 1.2. ta täidab laeva turvaüleva kutsetunnistuse saamiseks esitatavaid pädevusnõudeid, mis on sätestatud STCW koodeksi jaotise A-VI/5 punktides 1–4.
2. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, keda peetakse pädevaks käesoleva reegli sätete kohaselt, saavad kutsetunnistuse.

Reegel VI/6

Kõigi meremeeste turvaalase väljaõppe ja õpetuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Meremehed saavad STCW koodeksi jaotise A-VI/6 punktide 1–4 kohase turvaalase üldväljaõppe ja turvateadlikkusosalase väljaõppe ning peavad vastama selles ette nähtud asjakohastele pädevusnõuetele.
2. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma turvateadlikkust, antakse välja kutsetunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud turvateadlikkuse kursusel.

Turvaülesannetega meremehed

3. Turvaülesannetega meremehed peavad täitma STCW koodeksi jaotise A-VI/6 punktides 6, 7 ja 8 sätestatud pädevusnõudeid.
4. Kui vastava tunnistuse väljaandmiseks ette nähtud väljaõpe ei hõlma turvaalast väljaõpet, antakse välja kutsetunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud turvaülesannete täitmise kursusel.

VII PEATÜKK

ALTERNATIIVTUNNISTUSED

Reegel VII/1

Alternatiivtunnistuste väljaandmine

1. Olenemata käesoleva lisa II ja III peatükis sätestatud tunnistuse väljaandmise nõuetest, võivad liikmesriigid otsustada välja anda või volitada välja andma kõnealuste peatükkide reeglites osutatud tunnistustest erinevaid tunnistusi, kui:
 - 1.1. tunnistustele ja kinnituslehtedele märgitavad teenistusülesanded ja vastutustasand on valitud STCW koodeksi jaotistes A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 ja A-IV/2 esitatud teenistusülesannete ja vastutustasandite hulgast ning on nimetatutega identsed;
 - 1.2. taotleja on läbinud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi asjakohases jaotises ja nimetatud koodeksi jaotises A-VII/1 tunnistusele või kinnituslehele märgitavate teenistusülesannete ja vastutustasandi puhul kehtestatud pädevusnõudeid;

- 1.3. taotlejal on heakskiidetud meresõidupraktika, mis on vajalik tunnistusele märgitavate teenistusülesannete ja vastutustasandite puhul. Meresõidupraktika minimaalne kestus on võrdne käesoleva lisa II ja III peatükis sätestatud meresõidupraktika kestusega. Meresõidupraktika minimaalne kestus ei tohi olla lühem STCW koodeksi jaotises A-VII/2 sätestatust;
 - 1.4. tunnistuse taotlejad, kes täidavad navigeerimisülesandeid ekspluatatsioonitasandil, peavad vastama IV peatüki reeglites sätestatud nõuetele raadioeeskirjade kohaseks raadioteenistuse täitmiseks;
 - 1.5. tunnistused antakse välja kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 4 ja STCW koodeksi VII peatüki sätetega.
2. Käesoleva peatüki alusel ei anta tunnistust välja, kui liikmesriik ei ole edastanud komisjonile STCW konventsiooniga nõutud teavet.

Reegel VII/2

Meremeeste diplomeerimine

Kõigil meremeestel, kes täidavad STCW koodeksi II peatüki tabelis A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 või A-II/5, III peatüki tabelis A-III/1, A-III/2, A-III/3 või A-III/4 või A-III/5 või IV peatüki tabelis A-IV/2 määratletud teenistusülesannet või -ülesandeid, peab olema kas meresõidudiplom või kutsetunnistus, olenevalt sellest, kumb on kohaldatav.

Alternatiivtunnistuste väljaandmise põhimõtted

1. Liikmesriik, kes otsustab välja anda või volitab välja andma alternatiivtunnistusi, tagab järgmiste põhimõtete järgimise:
 - 1.1. alternatiivtunnistuste süsteemi ei kohaldata, kui sellega ei ole tagatud vähemalt selline mereohutuse ja reostuse vältimise tase, nagu on ette nähtud teistes peatükkides;
 - 1.2. käesolevale peatükile vastav alternatiivtunnistuste väljaandmise kord näeb ette, et kõnealused tunnistused on asendatavad muude peatükkide alusel välja antud tunnistustega.
2. Punktis 1 nimetatud asendatavuspõhimõttega tagatakse, et:
 - 2.1. II ja/või III peatüki alusel tunnistuse saanud ning VII peatüki alusel tunnistuse saanud meremehed on võimelised teenima laevadel, millel on kas tavapärane või muu töökorraldus;
 - 2.2. meremehi ei koolitata konkreetseteks tööülesanneteks selliselt, et see raskendab neil kasutada oma oskusi mujal.

3. Tunnistuse väljaandmisel käesoleva peatüki alusel võetakse arvesse järgmisi põhimõtteid:
- 3.1. alternatiivtunnistusi ei anta välja järgmistel eesmärkidel:
- 3.1.1. laevapere vähendamine pardal;
- 3.1.2. kutseala terviklikkuse või meremeeste kutseoskuste vähendamine või
- 3.1.3. et õigustada masinavahi eest vastutava ohvitseri ja navigatsioonivahi eest vastutava ohvitseri kohustuste ühendamist ühe tunnistuse omaniku vastutuseks ühe vahikorra jooksul;
- 3.2. laeva juhtiv isik on laeva kapten ning alternatiivtunnistuste korra kohaldamine ei kahjusta kapteni ja muude isikute õiguslikku seisundit ega autoriteeti.
4. Punktides 1 ja 2 esitatud põhimõtetega tagatakse nii tüürimeeste kui ka laevamehaanikute pädevuse säilimine.
-

II LISA

ARTIKLI 20 LÕIKES 2 OSUTATUD NENDE KOLMANDATE RIIKIDE TUNNUSTAMISE KRITEERIUMID, KES ON VÄLJA ANDNUD TUNNISTUSE VÕI KELLE VOLITUSEL ON TUNNISTUS VÄLJA ANTUD

1. Kolmas riik peab olema STCW konventsiooni osalisriik.
2. Meresõiduohutuse komitee peab olema kindlaks teinud, et kolmas riik on tõendanud STCW konventsiooni sätete täielikku jõustamist.
3. Komisjon, keda abistab Euroopa Mereohutuse Amet ja vajaduse korral asjaomane liikmesriik, on kinnitanud asjaomast osalisriiki hinnates, mille hulka võib kuuluda rajatiste ja menetluste kontrollimine, et pädevusnõudeid, väljaõpet ja diplomeerimist ning kvaliteedinõudeid käsitlevaid STCW konventsiooni nõudeid täidetakse täielikult.

4. Liikmesriik on sõlmimas asjaomase kolmanda riigiga kokkulepet, mis kohustab viivitamata teatama kõigist olulistest muudatustest STCW konventsiooni kohaselt toimuva väljaõppe ja diplomeerimise korras.
 5. Liikmesriik on võtnud meetmed selle tagamiseks, et meremees, kes esitab tunnustuse saamiseks juhtimistasandi teenistusülesandeid täita lubava tunnistuse, tunneb piisavalt neid liikmesriigi merenduslaseid õigusakte, mis on seotud teenistusülesannetega, mida tal on lubatud täita.
 6. Kui liikmesriik soovib teatavate mereõppeasutuste hindamise teel täiendavalt hinnata, kas kolmas riik täidab nõudeid, toimib ta kooskõlas STCW koodeksi jaotise A-I/6 sätetega.
-

III LISA

STATISTILISTEL EESMÄRKIDEL KOMISJONILE EDASTATAVA TEABE LIIK

1. Käesolevale lisale viitamise korral esitatakse seoses kõigi meresõidudiplomite või nende väljaandmist kinnitavate kinnituslehtede ning kõigi muude riikide välja antud meresõidudiplomite tunnustamist kinnitavate kinnituslehtedega järgmine teave, mis on ette nähtud STCW koodeksi jaotise A-I/2 punktis 9, ning kui see on märgitud tärniga (*), siis esitatakse kõnealune teave anonüümsel kujul vastavalt käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 3 nõuetele.

Meresõidudiplomid/nende väljaandmist tõendavad kinnituslehed:

- kui see on olemas, meremehe kordumatu tunnuscode(*);
- meremehe nimi(*);
- meremehe sünnikuupäev;
- meremehe kodakondsus;
- meremehe sugu;
- meresõidudiplomi kinnitatud number(*);
- väljaandmist tõendava kinnituslehe number(*);
- ametikoht (-kohad);
- dokumendi väljaandmise aeg või viimase pikendamise kuupäev;

- kehtivusaja lõpp;
- tunnistuse seisund;
- piirangud.

Muude riikide poolt välja antud meresõidudiplomite tunnustamist tõendavad kinnituslehed:

- kui see on olemas, meremehe kordumatu tunnuscode(*);
- meremehe nimi(*);
- meremehe sünnikuupäev;
- meremehe kodakondsus;
- meremehe sugu;
- meresõidudiplomi välja andnud riik;
- meresõidudiplomi originaali number(*);
- tunnustamist tõendava kinnituslehe number(*);
- ametikoht (-kohad);
- dokumendi väljaandmise aeg või viimase pikendamise kuupäev;
- kehtivusaja lõpp;

- kinnituslehe seisund;
- piirangud.

2. Liikmesriigid võivad vabatahtlikkuse alusel anda teavet STCW konventsiooni lisa II, III ja VII peatüki kohaselt reakoosseisu liikmetele välja antud kutsetunnistuste kohta, näiteks:

- kui see on olemas, meremehe kordumatu tunnuscode(*);
 - meremehe nimi(*);
 - meremehe sünnikuupäev;
 - meremehe kodakondsus;
 - meremehe sugu;
 - kutsetunnistuse number(*);
 - ametikoht (-kohad);
 - dokumendi väljaandmise aeg või viimase pikendamise kuupäev;
 - kehtivusaja lõpp;
 - kutsetunnistuse seisund.
-

IV LISA

A osa

**Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos hilisemate muudatustega
(osutatud artiklis 34)**

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/106/EÜ
(ELT L 323, 3.12.2008, lk 33)**

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/35/EL
(ELT L 343, 14.12.2012, lk 78)**

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/1159
(ELT L 188, 12.7.2019, lk 94)**

üksnes artikkel 1 ja lisa

B osa

Liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtpäevad
(osutatud artiklis 34)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtpäev
2012/35/EL	4. juuli 2014, välja arvatud artikli 1 punkt 5 Artikli 1 punkti 5 puhul 4. jaanuar 2015
(EL) 2019/1159	2. august 2021

V LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 2008/106/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 sissejuhatus	Artikli 2 sissejuhatus
Artikli 1 punktid 1–26	Artikli 2 punktid 1–26
Artikli 1 punkt 28	Artikli 2 punkt 27
Artikli 1 punkt 29	Artikli 2 punkt 28
Artikli 1 punkt 30	Artikli 2 punkt 29
Artikli 1 punkt 31	Artikli 2 punkt 30
Artikli 1 punkt 32	Artikli 2 punkt 31
Artikli 1 punkt 33	Artikli 2 punkt 32
Artikli 1 punkt 34	Artikli 2 punkt 33
Artikli 1 punkt 35	Artikli 2 punkt 34
Artikli 1 punkt 36	Artikli 2 punkt 35
Artikli 1 punkt 37	Artikli 2 punkt 36
Artikli 1 punkt 38	Artikli 2 punkt 37
Artikli 1 punkt 39	Artikli 2 punkt 38
Artikli 1 punkt 40	Artikli 2 punkt 39
Artikli 1 punkt 41	Artikli 2 punkt 40
Artikli 1 punkt 42	Artikli 2 punkt 41
Artikli 1 punkt 43	Artikli 2 punkt 42
Artikli 1 punkt 44	Artikli 2 punkt 43
Artikli 1 punkt 45	Artikli 2 punkt 44
Artikli 1 punkt 46	Artikli 2 punkt 45
Artiklid 2 ja 3	Artiklid 1 ja 3

Direktiiv 2008/106/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 5 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 4 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 5 lõige 3a	Artikli 4 lõige 4
Artikli 5 lõige 4	Artikli 4 lõige 5
Artikli 5 lõige 5	Artikli 4 lõige 6
Artikli 5 lõige 6	Artikli 4 lõige 7
Artikli 5 lõige 7	Artikli 4 lõige 8
Artikli 5 lõige 8	Artikli 4 lõige 9
Artikli 5 lõige 9	Artikli 4 lõige 10
Artikli 5 lõige 10	Artikli 4 lõige 11
Artikli 5 lõige 11	Artikli 4 lõige 12
Artikli 5 lõige 12	Artikli 4 lõige 13
Artikli 5 lõige 13	Artikli 4 lõige 14
Artikkel 5a	Artikkel 5
Artikkel 5b	Artikkel 6
Artikkel 6	Artikkel 7
Artikli 7 lõige 1	Artikli 8 lõige 1
Artikli 7 lõige 1a	Artikli 8 lõige 2
Artikli 7 lõige 2	Artikli 8 lõige 3
Artikli 7 lõige 3	Artikli 8 lõige 4
Artikli 7 lõige 3a	Artikli 8 lõige 5
Artikli 7 lõige 3b	Artikli 8 lõige 6
Artikli 7 lõige 4	Artikli 8 lõige 7
Artikkel 8	Artikkel 9
Artikkel 9	Artikkel 10
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikkel 11	Artikkel 12

Direktiiv 2008/106/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 12 lõige 1	Artikli 13 lõige 1
Artikli 12 lõige 2	Artikli 13 lõige 2
Artikli 12 lõige 2a	Artikli 13 lõige 3
Artikli 12 lõige 2b	Artikli 13 lõige 4
Artikli 12 lõige 3	Artikli 13 lõige 5
Artikli 12 lõige 3a	Artikli 13 lõige 6
Artikli 12 lõige 4	Artikli 13 lõige 7
Artikli 12 lõige 5	Artikli 13 lõige 8
Artikkel 13	Artikkel 14
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikkel 15	Artikkel 16
Artikkel 16	Artikkel 17
Artikkel 17	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikkel 19
Artikkel 19	Artikkel 20
Artikkel 20	Artikkel 21
Artikkel 21	Artikkel 22
Artikkel 22	Artikkel 23
Artikkel 23	Artikkel 24
Artikkel 24	Artikkel 25
Artikkel 25	Artikkel 26
Artikkel 25a	Artikkel 27
Artikkel 26	Artikkel 28
Artikkel 27	Artikkel 29
Artikkel 27a	Artikkel 30
Artikli 28 lõige 1	Artikli 31 lõige 1

Direktiiv 2008/106/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 28 lõige 2 esimene lause	Artikli 31 lõige 2 esimene lõik
Artikli 28 lõige 2 teine lause	Artikli 31 lõige 2 teine lõik
Artikkel 29	Artikkel 32
Artikkel 30	–
Artikkel 31	Artikkel 33
Artikkel 32	Artikkel 34
–	Artikkel 35
Artikkel 34	Artikkel 36
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
III lisa	IV lisa
IV lisa	V lisa
V lisa	III lisa